

**DevarAya Swamikal's Sri sKanda kavacams
(in tamil script, Unicode/UTF-8 format)**

**தேவராய சுவாமிகள் அருளிய
ஸ்ரீ கந்தர் கவசங்கள் ஆறு**

காப்பு
திருப்பரங்குன்றம் - தெய்வானை மணாளன்
திருச்செந்தூர்த் தேவசேனாபதி
திருவாவினன்குடித் தெண்டபாணி
திருவேரகம் - சுவாமிமலைக் குருநாதன்
குன்று தோறாடும் குமரன்
பழமுதிர்சோலை - பரமகுரு

Acknowledgements:

Etext Preparation (input) : Dr. N. Swaminathan, California
Etext Preparation (proof-reading) : Dr. Jayabharathi, Penang, Malaysia
Etext Preparation (webpage) : Kumar Mallikarjunan

This pdf file is based on Unicode with corresponding Latha font embedded in the file.
Hence this file can be viewed and printed on all computer platforms: Windows,
Macintosh and Unix without the need to have the font installed in your computer.

© Project Madurai, 1999.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation
of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

தேவராய சுவாமிகள் அருளிய ஸ்ரீ கந்தர் கவசங்கள் ஆறு

காப்பு:

குறள் வெண்பா
அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நேரிசை வெண்பா
துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குக் செல்வம் பலித்து கதித்து ஓங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும், நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

1. திருப்பரங்குன்றம் - தெய்வானை மணாளன்

திருப்பருங்குன்றுரை தீரனே குகனே
மருப்பிலாப் பொருளே வள்ளி மனோகரா
குறுக்குத்துறையுறை குமரனே அரனே
இருக்கும் குருபரா ஏரகப்பொருளே
வையாபுரியில் மகிழ்ந்து வாழ்பவனே
ஓய்யார மயில் மீது உகந்தாய் நமோ நமோ
ஐயா குமரா அருளே நமோ நமோ
மெய்யாய் விளங்கும் வேலா நமோ நமோ
பழநியங்கிரிவாழ் பகவா நமோ நமோ
மழுவுடை முதல்வன் மதலாய் நமோ நமோ
விராலிமலையுறை விமலா நமோ நமோ
மராமரம் துளைத்தோன் மருகா நமோ நமோ
தூரசங் காரா துரையே நமோ நமோ
வீரவேலேந்தும் வேளே நமோ நமோ
பன்னிரு கரமுடைப் பரமா நமோ நமோ
கண்களிராறுடை கந்தா நமோ நமோ
கோழிக்கொடியுடைக் கோவே நமோ நமோ
ஆழிதழ் செந்தில் அமர்ந்தாய் நமோ நமோ
சசச சசச ஓம் ரீம்
ரரர ரரர ரீம்ரீம்
வவவ வவவ ஆம் ஹோம்
ணணண ணணண வாம்ஹோம்
பபப பபப சாம் தும்
வவவ வவவ கௌம் ஓம்
லல லிலி லுலு நாட்டிய அட்சரம்
கக கக கக கந்தனே வருக
இக இக இக ஈசனே வருக

தக தக தக சற்குரு வருக
 பக பக பக பரந்தாமா வருக
 வருக வருகவென் வள்ளலே வருக
 வருக வருக நிஷ்களங்கனே வருக
 தாயென நின்னிருதாள் பணிந்தேன் எனைச்
 சேயெனக் காத்தருள் திவ்யமா முகனே
 அல்லும் பகலும் அனுதினமும் என்னை
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எரிபகல் படுக்கை
 வல்லவிடங்கள் வாராமல் தடுத்து
 நல்ல மனத்துடன் ஞானகுரு உனை
 வணங்கித் துதிக்க மகிழ்ந்துநீ வரங்கள்
 இணங்கியே அருள்வாய் இறைவா எப்போதும்
 கந்தா கடம்பா கார்த்தி கேயா
 நந்தன் மருகா நாரணி சேயே
 எண்ணிலாக் கிரியில் இருந்து வளர்ந்தனை
 தண்ணளி அளிக்கும் சாமிநாதா
 சிவகிரி கயிலை திருப்பதி வேளூர்
 தவக்கதிர்காமம் சார்திரு வேரகம்
 கண்ணுள் மணிபோல் கருதிடும் வயலூர்
 விண்ணவர் ஏத்தும் விராலி மலைமுதல்
 தன்னிக ரில்லாத் தலங்களைக் கொண்டு
 சன்னதி யாய்வளர் சரவண பவனே
 அகத்திய முனிவனுக்(கு) அன்புடன் தமிழைச்
 செகத்தொர் அறியச் செப்பிய கோவே
 சித்துகள் ஆடும் சிதம்பர சக்கரம்
 நர்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்
 வித்தாய் நின்ற மெய்ப்பொருளோனே !
 உத்தம குணத்தாய் உம்பர்கள் ஏறே
 வெற்றிக் கொடியுடை வேளே போற்றி
 பக்திசெய் தேவர் பயனே போற்றி
 சித்தம் மகிழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி
 அத்தன் அரி அயன் அம்பிகை லட்சுமி
 வாணி யுடனே வரைமாக் கலைகளும்
 தானே நானென்று சண்முகமாகத்
 தாரணியுள்ளோர் சகலரும் போற்றப்
 பூரண கிருபை புரிபவா போற்றி
 பூதலத்துள்ள புண்ய தீர்த்தங்கள்
 ஓதமார் கடல்தூழ் ஒளிர்புவி கிரிகளில்
 எண்ணிலாத் தலங்கள் இனிதெழுந் தருள்வாய்
 பண்ணும் நிஷ்டைகள் பலபல வெல்லாம்
 கள்ளம் அபசாரம் கர்த்தனே எல்லாம்
 எள்ளினுள் எண்ணெய் போலெழிலுடை உன்னை
 அல்லும் பகலும் ஆசாரத்துடன்
 சல்லாப மாய்உனைத் தானுறச் செய்தால்
 எல்லா வல்லமை இமைப்பினில் அருளி
 பல்லா யிரநூல் பகர்ந்தருள்வாயே

செந்தில்நகர் உறை தெய்வானை வள்ளி
 சந்ததம் மகிழும் தயாபர குகனே !
 சரணம் சரணம் சரஹ்ணபவ ஓம்
 அரன்மகிழ் புதல்வா ஆறுமுகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சரஹ்ணபவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

2. திருச்செந்தூர்த் தேவசேனாபதி

சஷ்டியை நோக்கச் சரஹ்ணபவனார்
 சிஷ்டருக்குதவும் செங்கதிர் வேலோன்;
 பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம் பாட கிண்கிணி யாட
 மைய நடஞ்செயும் மயில்வாகனனார்
 கையில் வேலால் எனைக்காக்கவென்று வந்து
 வரவர வேலாயுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
 மந்திரவடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக !
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரஹ்ணபவனார் சடுதியில் வருக !
 ரஹ்ண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹ்ண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரஹ் வீரா நமோநம
 நிபவ சரஹ்ண நிறநிற நிறென
 வசர ஹ்ணப வருக வருக!
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாயும் பாசாங் குசமும் !
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும், உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுங் செளவும் கிளரொளியையும்
 நிலை பெற்றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலியாம் சிவகுகன் தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பண்ணிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்

ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்ப ழுகுடைய திருவயி றுந்தியும்
 >துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண் டிகுடிகு, டிகுகுண் டிகுண்
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ !
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்று
 உன்றிருவடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக்காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவை செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க

நாணாங்கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறியிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப்பேய்கள்
 அல்லற்படுத்தும் அடங்காமுனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடைமுனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கருதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக்காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என் பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகலசத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும்அஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட

மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்குசெக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு தூர்ப்பகை சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்றுபற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளுப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 தூலையங் சயங்குன்மம் சொக்குச் சிறங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை ஆப்பும்
 எல்லாப்பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரஹணபவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமாராபதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன்குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல்வராயா

சமராபுரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என் நாஇருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாசவினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரகக் அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்கவாழ்க வாரணத் துவஜம்
 வாழ்கவாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனைகுறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென்றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென்மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளி
 தஞ்சமென்றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டிகவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேசமுடனொரு நினைவதுமாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக்கவசமிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்தாறுருக்கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றலரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர் கைவேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க்காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற்காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடியாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி

அறிந்தெனதுள்ளம் அட்டலட்சு மிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
 தூரபத்மாவைத் துணித்தகை அதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தனித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றிலி ருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ்கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனகசபைக்கோ ரரசே
 மயில் நடமிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரஹண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம் !

3. திருவாவினன்குடி தெண்டபாணி

திருவாவினன்குடி சிறக்கும் முருகா
 குருபரா குமரா குழந்தைவே லாயுதா
 சரவணை சண்முகா சதாசிவன் பாலா
 இரவலர் தயாபரா ஏழைபங் காளா
 பரமேஸ் வரிக்குப் பாலா தயாபரா
 வரமெனக்(கு) அருள்வாய் வாமனன் மருகா
 இரண்டா யிரம் வெள்ளம் யோகம் படைத்தவா
 திரண்டா ருகமனம் தீர்க்கம் படைத்தவா
 இலட்சத்திருநான்கு நற்றம்பி மாருடன்
 பட்சத்துடனே பராசக்தி வேலதாய்
 வீர வாகு மிகுதள கர்த்தனாய்
 தூர சங்காரா துஷ்ட நிஷ்டூரா
 கயிலாய மேவும் கனக சிம்மாசனா
 மயிலேறும் சேவகா வள்ளி மனோகரா
 >அகத்திய மாமுனிக்(கு) அருந்தமிழ் உரைத்தவா
 சுகத்திரு முறுகாற் றுப்படை சொல்லிய
 நக்கீரன் நற்றமிழ் நலமென வினவிக்
 கைக்கீழ் வைக்கும் கனமிசைக் குதவா
 திருவருணகிரி திருப்புகழ் பாட
 இரும்புகழ் நாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தவா
 ஆயிரத்தெட்டாம் அருள்சிவ தலத்தில்
 பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா
 எண்ணா யிரம் சமண் எதிர்கழு வேற்றி
 விண்ணோர் குமாரன் வியாதியைத் தீர்த்தவா

குருவாம் பிரமனைக் கொடும்சிறை வைத்தே
 உருபொருள் வேதம் உரைத்தாய் சிவனுடன்
 கருதிமெய் யோகம்சொல்லியது ஒருமுகம்
 அருள்பெறு மயில்மீ(து) அமர்ந்த(து) ஒருமுகம்
 வள்ளிதெய் வாணையை மருவிய(து) ஒருமுகம்
 தெள்ளநான்முகன் போல் சிருட்டிப்ப(து) ஒருமுகம்
 தூரனை வேலால் துணித்த(து) ஒருமுகம்
 ஆரணம் ஓதும் அருமறை யடியார்
 தானவர் வேண்டுவ தருவ(து) ஒருமுகம்
 ஞானமுதல்வருக்கு நற்பிள்ளை பழநி
 திருப்பரங் கிரிவாழ் தேவா நமோ நம
 பொருட் செந்தில் அம்பதி புரப்பாய் நமோ நம
 ஏரகம் தனில்வாழ் இறைவா நமோநம
 கூரகம் ஆவினன்குடியாய் நமோநம
 சர்வ சங்கரிக்குத் தனயா நமோநம
 உறுசோலைமலைமேல் உகந்தாய் நமோநம
 எல்லாக்கிரிக்கும் இறைவா நமோ நம
 சல்லாப மாக சண்முகத்துடனே
 எல்லாத் தலமும் இனிதெழுந்தருளி
 உல்லாசத்துறும் ஓங்கார வடிவே
 மூல வட்டத்தில் முளைத்தெழும் ஜோதியை
 சாலமுக்கோணத் தந்தமுச் சக்தியை
 வேலாயுதமுடன் விளங்கும் குகனைச்
 சீலமார் வயலூர்ச் சேந்தனைத் தேவனை
 கைலாச மேருவாகாசத்தில் கண்டு
 பைலாம் பூமியும் பங்கய பார்வதி
 மேலும் பகலும் விண்ணுரு வேத்தி
 நாற்கோணத்தில் நளினமாய் அர்ச்சனை
 கங்கையீசன் கருதிய நீர்புரை
 செங்கண்மால் திருவும் சேர்ந்துசெய் அர்ச்சனை
 அக்கினி நடுவே அமர்ந்த ருத்திரன்
 முக்கோண வட்டம் முதல்வாயு ருத்திரி
 வாய் அறுகோணம் மகேசுவரன் மகேசுவரி
 ஐயும் கருநெல்லி வெண்சாரைதன்மேல்
 ஆகாச வட்டத்(து) அமர்ந்த சதாசிவன்
 பாகமாம் வெண்மைப் பராசக்தி கங்கை
 தந்திர அர்ச்சனை தலைமேல்கொண்டு
 மந்திர மூலத்தில் வாசியைக்கட்டி
 அக்கினி குதிரை ஆகாசத்தேவி
 மிக்கமாய்க் கருநெல்லிவெண்சாரை உண்பவர்
 பாகமாய் ரதமும் பகல்வழியாவர்
 சாகாவகையும் தன்னை அறிந்து
 ஐந்து ஜீவனுடன் ஐயஞ்சு கற்பமும்
 விந்தை உமைசிவன் மேன்மையும் காட்டி
 சந்திர சூரியர் தம்முடன் அக்கினி
 அந்திரனைக்கண்டு அறிந்தே யிடமாய்ச்

சிந்தையுள் ஏற்றுச் சிவசம்பு தன்னை
 மந்திர அர்ச்சனை வாசிவ என்று
 தேறுமுகம் சென்னி சிவகிரி மீதில்
 ஆறுமுகமாய் அகத்துளே நின்று
 வாசல் ஒன்பதையும் வளமுடன் வைத்து
 யோசனை ஐங்கரன் உடன் விளையாடி
 மேலைக்கருநெல்லி வெண்சாரை உண்டு
 வாலைக்குழந்தை வடிவையும் காட்டி
 நரைதிரை மாற்றி நாலையும் காட்டி
 உரைசிவ யோகம் உபதேசம் செப்பி
 மனத்தில்பிரியா வங்கண மாக
 நினைத்தபடிஎன் நெஞ்சத்திருந்து
 அதிசயம் என்றுன் அடியார்க்கு இரங்கி
 மதியருள் வேலும் மயிலுடன் வந்து
 நானே நீயெனும் லட்சணத் துடனே
 தேனே என்னுளம் சிவகிரி எனவே
 ஆறா தாரத்து ஆறு முகமும்
 மாறாதிருக்கும் வடிவையும் காட்டி
 கனவிலும் நனவிலும் கண்டுனைத் துதிக்கத்
 தனதென வந்து தயவுடன் இரங்கிச்
 சங்கொடு சக்கரம் சண்முக தரிசனம்
 எங்கு நினைத்தாலும் என்முன் னே வந்து
 அஷ்டாவ தானம் அறிந்துடன் சொல்லத்
 தட்டாத வாக்கும் சர்வா பரணமும்
 இலக்கணம் இலக்கியம் இசையறிந் துரைக்கத்
 துலக்கிய காவியம் சொற்பிரபந்தம்
 எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங்காரம்
 வாழ்த்தும் என் நாவில்வந்தினி திருந்தே
 அமுத வாக்குடன் அடியார்க்கு வாக்கும்
 சமுசார சாரமும் தானே நிசமென
 வச்சிர சரீரம் மந்திர வசீகரம்
 அட்சரம் யாவும் அடியேனுக்குதவி
 வல்லமை யோகம் வசீகர சக்தி
 நல்ல உன் பாதமும் நாடியபொருளும்
 சகலகலை ஞானமும் தானெனக் கருளிச்
 செகதல வசீகரம் திருவருள் செய்து
 வந்த கலிபிணி வல்வினை மாற்றி
 இந்திரன் தோகை எழில்மயில் ஏறிக்
 கிட்டவேவந்து கிருபை பாலிக்க
 அட்டதுட் டமுடன் அனேக மூர்க்கமாய்
 துட்டதே வதையும் துட்டப் பிசாசும்
 வெட்டுண்ட பேயும் விரிசடை பூதமும்
 வேதாளம் கூளிவிடும்பில்லி வஞ்சனை
 பேதாளம் துன்பப் பிசாசுகள் நடுங்க
 பதைபதைத்தஞ்சிடப் பாசத்தால் கட்டி
 உதைத்து மிதித்து அங்கு உருட்டி நொறுக்கிச்

துலத்தாற் குத்தித் தூளுதூ ளுருவி
 வேலா யுதத்தால் வீசிப்பருகி
 மழுவிட்டேவி வடவாக்கினி போல்
 தழுவிஅக் கினியாய்த் தானே எரித்துச்
 சிதம்பர சக்கரம் தேவி சக்கரம்
 மதம்பெறும் காளி வல்ல சக்கரம்
 மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
 பதிகர்ம வீரபத்திரன் சக்கரம்
 திருவைகுண்டம் திருமால் சக்கரம்
 அருள்பெருந் திகிரி அக்கினி சக்கரம்
 சண்முக சக்கரம் தண்டா யுதத்தால்
 விம்ம அடிக்கும் எல்லாச் சக்கரமும்
 ஏக ரூபமாய் என்முன்னே நின்று
 வாகனத் துடன் என் மனத்தில் இருந்து
 தம்பனம் மோகனம் தயவாம் வசீகரம்
 இம்பமா கருடணம் மேவும்உச் சாடனம்
 வம்பதாம் பேதான்ம் வலிதரு(ம்) மாரணம்
 உம்பர்கள் ஏத்தும் உயிர்வித் வேடனம்
 தந்திர மந்திரம் தருமணி அட்சரம்
 உந்தன் விபூதி உடனே செபித்துக்
 கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாய்க் காக்க
 எந்தன் மனத்துள் ஏதுவேண் டியதும்
 தந்துரட் சித்தருள் தயாபரா சரணம்
 சந்தம் எனக்கருள் சண்முகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சட்கோண இறைவா
 சரணம் சரணம் சத்துரு சங்காரா
 சரணம் சரணம் சரவணபவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

4. திருவேரகம் - சுவாமிமலைக் குருநாதன்

ஓமெனும் பிரணவம் உரைத்திடச் சிவனார்
 காமுற உதித்த கனமறைப் பொருளே
 ஓங்கா ரமாக உதயத் தெழுந்தே
 ஆங்கா ரமான அரக்கர் குலத்தை
 வேறாக் களைந்த வேலவா போற்றி
 தேராச் சூரரைத் துண்டதுண் டங்களாய்
 வேலா யுதத்தால் வீசி அறுத்த
 பாலா போற்றி பழநியின் கோவே
 நான்கு மறைகள் நாடியே தேடும்
 மான் மருகோனே வள்ளி மணாளனே
 நானெனும் ஆணவம் நண்ணிடா(து) என்னை
 காணநீ வந்து காப்பதுன் கடனே
 காளி கூளி கங்காளி ஓங்காரி
 துலி கபாலி துர்க்கை யேமாளி

போற்றும் புதல்வா புனித குமாரா
 சித்தர்கள் போற்றும் தேசிகா போற்றி
 "ஏகாட்சரமாய்" எங்கும் தானாகி
 வாகாய் நின்ற மறைமுதற் பொருளே
 "துவியட் சரத்தால்" தொல்லுலகு எல்லாம்
 அதிசயமாக அமைத்தவா போற்றி
 "திரியட் சரத்தால்" சிவனயன் மாலும்
 விரிபா ருலகில் மேன்மையுற் றவனே
 "சதுரட் சரத்தால்" சாற்றுநல் யோகம்
 மதுரமாய் அளிக்கும் மயில்வா கனனே
 "பஞ்சாட் சரத்தால்" பரமன் உருவதாய்த்
 தஞ்சமென் றோரைத் தழைத்திடச் செய்தென்
 நெஞ்சகத்து) இருக்கும் நித்தனே சரணம்
 அஞ்சலி செய்த அமரரைக் காக்கும்
 ஆறு கோணமாய் ஆறெழுத் தாகி
 ஆறு சிரமும் அழகிய முகமும்
 ஆறிரு செவியும் அகன்ற மார்பும்
 ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
 சரவணை வந்த சடாட்சரப் பொருளே
 அரனயன் வாழ்த்தும் அப்பனே கந்தா
 கரங்கள்பன் னிரண்டில் கதிரும்ஆ யுத்தால்
 தரங்குலைந்(து) ஓடத் தாரகா சுரன்முதல்
 வேரறச் சூர்க்குலம் முடித்து மகிழ்ந்தாய்
 சீர்த் திருச் செந்தூர்த் தேவசே னாபதி
 அஷ்ட குலாசலம் யாவையும் ஆகி
 இஷ்டசித் திகளருள் ஈசன் புதல்வா
 துட்டசங் காரா சுப்பிர மண்யா
 மட்டிலா வடிவே வையாபுரித் துரையே
 எண்கோ ணத்துள் இயங்கிய நாரணன்
 கண்கொளாக் காட்சி காட்டிய சடாட்சர
 சைவம் வைணவம் சமரச மாகத்
 தெய்வமாய் விளங்கும் சரவண பவனே
 சரியை கிரியை சார்ந்தநல் யோகம்
 இரவலர்க்கு) அருளும் ஈசா போற்றி
 ஏதுசெய் திடினும் என்பால் இரங்கிக்
 கோதுகள் இல்லாக் குணமெனக் கருளித்
 தரிசனம் கண்ட சாதுவோ(டு) உடனயான்
 அருச்சனை செய்ய அனுக்ரகம் செய்வாய்
 பில்லிவல் வினையும் பீனிச மேகம்
 வல்ல பூதங்கள் மாயமாய்ப் பறக்க
 அல்லலைப் போக்கிநின் அன்பரொ(டு) என்னைச்
 சல்லாப மாகச் சகலரும் போற்ற
 கண்டு களிப்புறக் கருணை அருள்வாய்
 அண்டர் நாயகனே அருமறைப் பொருளே
 குட்டிச் சாத்தான் குணமிலா மாடன்
 தட்டிலா இருளன் சண்டிவே தாளம்

சண்டமா முனியும் தக்கராக் கதரும்
 மண்டை வலியொடு வாதமும் குன்மமும்
 சூலைகா மாலை சொக்கலும் சயமும்
 மூலரோ கங்கள் முடக்குள் வலிப்பு
 திட்டு முறைகள் தெய்வத சாபம்
 குட்டம் சோம்பல் கொடிய வாந்தியும்
 கட்டிலாக் கண்ணோய் கண்ணேறு முதலா
 வெட்டுக் காயம் வெவ்விடம் அனைத்தும்
 உன்னுடை நாமம் ஓதியே நீறிடக்
 கன்னலொன் றதனில் களைந்திடக் கருணை
 செய்வதுடன் கடனே செந்தில் நாயகனே
 தெய்வநா யகனே தீரனே சரணம்
 சரணம் சரணம் சரஹண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம் !

5. குன்று தோறாடும் குமரன்

கணபதி துணைவா கங்காதரன் புதல்வா
 குணவதி உமையாள் குமர குருபரா
 வள்ளிதெய் வானை மருவிய நாயகா
 துள்ளிமயி லேறும் சுப்பிர மணியா
 அழகொளிப் பிரபை அருள்வடி வேலா
 பழநி நகரில் பதியனு கூலா
 திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
 அருள்சேர் சிவகிரி ஆறு முகவா
 சண்முகநதியும் சராபன்றி மலையும்
 பன்முகம் நிறைந்த பழனிக்கு இறைவா
 ஆறாறு நூற்று அட்டமங் களமும்
 வீரவை யாபுரி விளங்கும் தயாபரா
 ஈராறு பழநி எங்கும் தழைக்கப்
 பாராறு சண்முகம் பகரும் முதல்வா
 ஆறு சிரமும் ஆறு முகமும்
 ஆறிரு புயமும் ஆறிரு காதும்
 வடிவம் சிறந்த மகரகுண் டலமும்
 தடித்த பிரபைபோல் சார்ந்த சிந்தூரமும்
 திருவெண் ணீறணி திருநுதல் அழகும்
 கருணைபொழியும் கண்ணான்கு மூன்றும்
 குனித்த புருவமும் கூரிய மூக்கும்
 கனித்த மதுரித்த கனிவாய் இதழும்
 வெண்ணிலாப் பிரபைபோல் விளங்கிய நகையும்
 எண்ணிலா அழகாய் இலங்குபல் வரிசையும்
 காரிகை உமையாள் களித்தே இனிதெனச்
 சீர்தரும் வள்ளி தெய்வநா யகியாள்
 பார்த்துழ கென்னப் பரிந்த கபோலமும்
 வார்த்த கனகம்போல் வடிவேல் ஒளியும்

முறுக்குமேல் மீசையும் மூர்க்கம் சிறக்க
 மறுக்கும் தூர்மேல் வாதுகள் ஆட
 ஈஸ்வரன் பார்வதி எடுத்து முத்தாடி
 ஈஸ்வரன் வடிவை மிக்ககண் டனுதினம்
 கையால் எடுத்து கனமார்(பு) அணைத்தே
 ஐயா! குமரா! அப்பனே! என்று
 மார்பினும் தோளினும் மடியினும் வைத்துக்
 கார்த்திகே யானைக் கருணையால் கொஞ்சி
 முன்னே கொட்டி முருகா! வருகவென்று
 அந்நேரம் வட்டமிட்டாடி விளையாடித்
 தேவியும் சிவனும் திருக்கண் களிகூரக்
 கூவிய மயிலேறும் குருபரா வருக
 தாவிய தகரேறும் சண்முகா வருக
 ஏவியவே லேந்தும் இறைவா வருக
 கூவிய சேவற் கொடியோய் வருக
 பாவலர்க் கருள்சிவ பாலனே வருக
 அன்பர்க் கருள்புரி ஆறுமுகா வருக
 பொன்போல் சரவணைப் புண்ணியா வருக
 அழகிற் சிவனொளி அய்யனே வருக
 கலபம் அணியுமென் கந்தனே வருக
 மருமலர்க் கடம்பணி மார்பா வருக
 மருவுவோர் மலரணி மணியே வருக
 திரிபுர பவனெனும் தேவே வருக
 பரிபுர பவனெனும் பவனே வருக
 சிவகிரி வாழ்தெய்வ சிகாமணி வருக
 காலிற் தண்டை கலீர் கலீரென
 சேலிற்சதங்கை சிலம்பு கலீரென
 இடும்பனை மிதித்ததோர் இலங்கிய பாதமும்
 அடும்பல வினைகளை அகற்றிய பாதமும்
 சிவகிரி மீதினில் திருநிறை கொலுவும்
 நவகிரி அரைமேல் இரத்தினப் பிரபையும்
 தங்கரை ஞானும் சாதிரை மாமணி
 பொங்குமாந் தளிர்சேர் பொற்பீதாம் பரமும்
 சந்திர காந்தச் சரிகைத் தொங்கலும்
 மந்திரவாளும் வங்கிச் சரிகையும்
 அருணோ தயம்போல் அவிர்வன் கச்சையும்
 ஒருகோடி சூரியன் உதித்த பிரபை போல்
 கருணையால் அன்பரைக் காத்திடும் அழகும்
 இருகோடி சந்திரன் எழிலொட்டி யாணமும்
 ஆயிரம் பணாமுடி அணியுமா பரணமும்
 வாயில்நன் மொழியாய் வடிங்கிய சொல்லும்
 நாபிக் கமலமும் நவரோம பந்தியும்
 மார்பில் சவ்வாது வாடை குபீரென
 புனுகு பரிமளம் பொருந்திய புயமும்
 ஒழுகிய சந்தனம் உயர்கஸ்தூரியும்
 வலம்புரி சங்கொலி மணியணி மிடறும்

நலம்சேர் உருத்திர அக்க மாலையும்
 மாணிக்கம் முத்து மரகதம் நீலம்
 ஆணியை டீரியம் அணியைவரம் பச்சை
 பவளகோ மேதகம் பதித்தவச் ராங்கியும்
 நவமணி பிரபைபோல் நாற்கோடி தூரியன்
 அருணோ தயமெனச் சிவந்த மேனியும்
 கருணைபொழியும் கடாட்சவீட் சணமும்
 கவசம் தரித்தருள் காரண வடிவும்
 நவவீரர் தம்முடன் நற்காட்சி யான
 ஒருகை வேலாயுதம் ஒருகை தூலாயுதம்
 ஒருகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்ராயுதம்
 ஒருகை நிறைவில்லு ஒருகை நிறையம்பு
 ஒருகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமழ
 ஒருகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
 ஒருகை சந்திராயுதம் ஒருகை வல்லாயுதம்
 அங்கையில் பிடித்த ஆயுதம் அளவிலாப்
 பங்கயக் கமலப் பன்னிரு தோளும்
 முருக்கம் சிறக்கும் முருகா சரவணை
 இருக்கும் குருபரா ஏழைபங் காளா
 வானவர் முனிவர் மகிழ்ந்துகொண் டாடத்
 தானவர் அடியர் சகலரும் பணியப்
 பத்திர காளி பரிவது செய்ய
 சக்திகள் எல்லாம் தாண்டவ மாட
 அஷ்ட பைரவர் ஆனந்தமாட
 துஷ்டமிகுஞ் சூனிகள் சூழ்திசை காக்க
 சத்த ரிஷிகள் சாந்தக மென்னச்
 சித்தர்கள் நின்று சிவசிவா என்னத்
 தும்புரு நாரதர் தூரிய சந்திரர்
 கும்பமா முனியும் குளிர்ந்ததா ரகையும்
 அயன்மால் உருத்திரன் அஷ்ட கணங்கள்
 நயமுடன் நின்று நாவால் துதிக்க
 அஷ்ட லஷ்மி அம்பிகை பார்வதி
 கட்டழகன் என்று கண்டுனை வாழ்த்த
 இடும்பா யுதன்னின் இணையடி பணிய
 ஆடும் தேவகன்னி ஆலத்தி எடுக்க
 தேவ கணங்கள் ஜெயஜெய என்ன
 ஏவற் கணங்கள் இந்திரர் போற்ற
 கந்தர்வர் பாடிக் கவரிகள் வீசிச்
 சார்ந்தனம் என்னச் சார்வரும் அநேக
 பூதம் அடிபணிந் தேத்தவே தாளம்
 பாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்துகொண் டாட
 அரகர என்றடியார் ஆலவட்டம் பிடிக்க
 குருபரன் என்றன்பர் கொண்டாடி நிற்க
 குடையும் சேவலின் கொடியும் சூழ
 இடை விடாமல் உன் ஏவலர் போற்றச்
 சிவனடி யார்கள் திருப்பாத மேந்த

நவமெனும் நால்வரை ஏற்ற சரமண்டலம்
 உருத்திர வீணை நாதசுர மேளம்
 தித்திமி என்று தேவர்கள் ஆடச்
 சங்கீத மேளம் தாளம் துலங்க
 மங்கள மாக வைபவம் இலங்க
 தேவ முரசடிக்கத் தினமேள வாத்தியம்
 சேவல் கொடியும் சிறப்புடன் இலங்க
 நந்திகே சுவரன்மீது ஏறிய நயமும்
 வந்தனம் செய்ய வானவர் முனிவர்
 எங்கள் பார்வதியும் ஈசனும் முன்வர
 ஐங்கரன் முன்வர ஆறுமா முகவன்
 வீரமயி லேறி வெற்றிவேல் எடுத்துச்
 சூரன்மேல் ஏவத் துடித்தவன் மடியச்
 சிங்கமுகா சுரன் சிரமது உருளத்
 துங்கக் கயமுகன் சூரனும் மாள
 அடலறக் குலத்தை அறுத்துச் சயித்து
 விடுத்தவே லாயுதம் வீசிக்கொக் கரித்துத்
 தம்ப மெனும் சயத் தம்பம் நாட்டி
 அன்பர்கள் தம்மை அனுதினம் காத்துத்
 திருப்பரங் குன்றம் சீர்பதி செந்தூர்
 திருவாவி நன்குடி திருவே ரகமும்
 துய்ய பழநி சுப்பிர மணியன்
 மெய்யாய் விளங்கும் விராலிமலைமுதல்
 அண்ணா மலையும் அருள்மேவும் கயிலை
 கண்ணிய மாபூற்றுக் கழுகுமா மலையும்
 முன்னிமை யோர்கள் முனிவர் மனத்திலும்
 நன்னய மாய்ப்பணி நண்பர் மனத்திலும்
 கதிர்காமம் செங்கோடு கதிர்வேங் கடமும்
 பதினா லுகத்திலும் பக்தர் மனத்திலும்
 எங்கும் தானவ னாயிருந்(து) அடியர்தம்
 பங்கி லிருந்து பாங்குடன் வாழ்க!
 கேட்ட வரமும் கிருபைப் படியே
 தேட்ட முடன் அருள் சிவகிரி முருகா
 நாட்டு சிவயோகம் நாடிய பொருளும்
 தாட்டிக மாய்எனக்(கு) அருள்சண் முகனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

6. பழமுதிர்சோலை - பரமகுரு

சங்கரன் மகனே சரவண பவனே
 ஐங்கரன் துணைவனே அமரர்தம் கோனே
 செங்கண்மால் மருகனே தெய்வானை கேள்வனே
 பங்கயம் போன்ற பன்னிரு கண்ணனே
 பழநி மாமலையுறும் பன்னிரு கரத்தனே

அழகுவேல் ஏந்தும் ஐயனே சரணம்
 சரவணபவனே சட்கோணத் துள்ளுறை
 அரனருள் சுதனே அய்யனே சரணம்
 சயிலொளி பவனே சடாட்சரத் தோனே
 மயில்வா கனனே வள்ளலே சரணம்
 திரிபுர பவனே தேவசே னாபதி
 குறமகள் மகிழும் குமரனே சரணம்
 திகழொளி பவனே சேவற்கொடியாய்
 நகமா யுதமுடை நாதனே சரணம்
 பரிபுர பவனே பன்னிரு கையனே
 தருணமீவ் வேளை தற்காத் தருளே
 சவ்வும் ரவ்வுமாய்த் தானே யாகி
 வவ்வும் ணவ்வுமாய் விளங்கிய குகனே
 பவ்வும் வவ்வுமாய் பழமுதிர் சோலையில்
 தவ்வியே ஆடும் சரவணபவனே
 குஞ்சரி வள்ளியைக் குலாவி மகிழ்வோய்
 தஞ்ச மென்றுன்னைச் சரணம் அடைந்தேன்
 கொஞ்சிய உமையுடன் குழவியாய்ச் சென்றங்(கு)
 அஞ்சலி செய்தவள் அமுதமும் உண்டு
 கார்த்திகை மாதர் கனமார்(பு) அமுதமும்
 பூர்த்தியாய் உண்ட புனிதனே குகனே
 நவமைந்தர் சிவனால் நலமுடன் உதிக்கத்
 தவமுடை வீரவாகுவோ(டு) ஒன்பான்
 தம்பிமா ராகத் தானையைக் கொண்ட
 சம்பிர தாயா சண்முகா வேலா
 நவவீரர் தம்முடன் நவகோடி வீரரும்
 கவனமாய் உருத்திரன் அளித்தே களித்துப்
 பேதம் இல்லாமல் பிரமனைக் குருவாய்
 ஓதிடச் செய்ய உடன் அவ் வேதனை
 ஓமெனும் பிரவணத் துண்மைநீ கேட்க
 தாமே யோசித்த சதுர்முகன் தன்னை
 அமரர்கள் எல்லாம் அதிசயப் படவே
 மமதைசேர் அயனை வன்சிறை யிட்டாய்
 விமலனும் கேட்டு வேக மதாக
 உமையுடன் வந்தினி துவந்து பரிந்து
 அயனைச் சிறைவிடென்(று) அன்பாய் உரைக்க
 நயமுடன் விடுத்த ஞானபண் டிதனே !
 திருமால் அயன்சிவன் சேர்ந்து மூவரும்
 கௌரி லட்சுமி கலைம களுடனே
 அறுவரோர் அம்சமாய் அரக்கரை வெல்ல
 ஆறு முகத்துடன் அவதரித் தோனே
 சிங்க முகாசுரன் சேர்ந்த கயமுகன்
 பங்கமே செய்யும் பாணு கோபனும்
 சூரனோ டொத்த துட்டர்க ளோடு
 கோரமே செய்யும் கொடியராக் கதரை
 வேருடன் கெல்லி விண்ணவர் துன்பம்

ஆறிடச் செய்தவ் வமரர்கள் தமக்குச்
 சேனா பதியாய்த் தெய்வீக பட்டமும்
 தானாய்ப் பெற்ற தாட்டிகப் பெரும !
 திருப்பரங் குன்றம் செந்தூர் முதலாய்ச்
 சிறப்புறு பழநி திருவேரக முதல்
 எண்ணிலாத் தலங்களில் இருந்தாடும் குகனே
 விண்ணவர் ஏத்தும் விநோத பாதனே
 அன்பர்கள் துன்பம் அகற்றியாள் பவனே
 தஞ்சமென்று ஓதினார் சமயம் அறிந்தங்(கு)
 இன்பம் கொடுக்கும் ஏழைபங் காளா
 கும்பமா முனிக்குக் குருதே சிகனே
 தேன்பொழில் பழனி தேவ குமாரா
 கண்பார்த்து) எனையாள் கார்த்திகே யாஎன்
 கஷ்டநிஷ டூரம் கவலைகள் மாற்றி
 அஷ்டலட் சுமிவாழ் அருளெனக் குதவி
 இட்டமாய் என்முன் இருந்து விளையாடத்
 திட்டமாய் எனக்கருள் செய்வாய் குகனே
 அருணகிரி தனக்(கு) அருளிய தமிழ்போல்
 கருணையால் எனக்கு கடாட்சித் தருள்வாய்
 தேவ ராயன் செப்பிய கவசம்
 பூவல யத்தோர் புகழ்ந்து கொண்டாட
 சஷ்டி கவசம் தான்செபிப் போரைச்
 சிஷ்டராய்க் காத்தருள் சிவகிரி வேலா
 வந்தென் நாவில் மகிழ்வுடன் இருந்து
 சந்தத் தமிழ்த் திறம் தந்தருள் வோனே
 சரணம் சரணம் சரஹண பவஓம்
 சரணம் சரணம் தமிழ் தரும் அரசே
 சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம் !

ஸ்ரீ கந்தகுரு கவசம்

Etext Preparation (input) : Mrs. Vijaya Mallikarjunan, Blacksburg, VA
 Etext Preparation (proof-reading) : Mrs. Vijaya Mallikarjunan, Blacksburg, VA
 Etext Preparation (webpage) : Kumar Mallikarjunan
 This Etext file has the verses in tamil script in Unicode/utf8-encoding.

ராகம்: நாட்டை

கலியுகத் தெய்வமே கந்தனுக்கு மூத்தோனே
 மூலிக வாகனனே மூலப்பொருளோனே
 ஸ்கந்தகுரு கவசத்தை கலிதோஷம் நீங்கிடவே
 திருவடியின் திருவருளால் செப்புகிறேன் காத்தருள்வாய்
 சித்தி வினாயக ஜயமருள் போற்றுகிறேன்
 சிற்பர கணபதே நற்கதியும் தந்தருள்வாய்
 கணபதி தாளிணையைக் கருத்தினில் வைத்திட்டேன்
 அச்சம் தீர்த்தென்னை ரக்ஷித்திடுவீரே

ராகம்: நாட்டை

ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
 சரவணபவ குஹா சரணம் சரணம்
 குருகுகா சரணம் குருபரா சரணம்
 சரண மடைந்திட்டேன் கந்தா சரணம்
 தனைத் தானறிந்து நான் தன்மயமாகிடவே
 ஸ்கந்தகிரி குருநாதா தந்திடுவீர் ஞானமுமே
 தத்தகிரி குருநாதா வந்திடுவீர் வந்திடுவீர்
 அவதூத ஸ்தகுருவாய் ஆண்டவனே வந்திடுவீர்
 அன்புருவாய் வந்தென்னை ஆட்கொண்ட குருபரனே
 அறம் பொருளின்பன் வீடுமே தந்தருள்வாய்
 தந்திடுவாய் வரமதனை ஸ்கந்தகுருநாதா
 ஷண்முகா சரணம் சரணம் ஸ்கந்த குரோ
 காத்திடுவாய் காத்திடுவாய் ஸ்கந்தகுரு நாதா
 போற்றிடுவேன் போற்றிடுவேன் புவனகுரு நாதா
 போற்றி போற்றி ஸ்கந்தா போற்றி
 போற்றி போற்றி முருகா போற்றி
 அனுமுகா போற்றி அருட்பதம் அருள்வாய்
 தகப்பன் ஸ்வாமியே என் இதயத்துள் தங்கிடுவாய்
 ஸ்வாமி மலைதனில் சொன்னதனைச் சொல்லிடுவாய்

ராகம்: சகானா

சிவகுரு நாதா செப்பிடுவாய் ப்ரணவமதை
 அகக்கண் திறக்க அருள்வாய் உபதேசம்

திக்கெலாம் வென்று திருச்செந்தில் அமர்ந்தோனே
 ஆறுமுக ஸ்வாமியுன்னை அருட்ஜோதியாய்க் காண
 அகத்துள்ளே குமரா நீ அன்புமயமாய் வருவாய்
 அமரத் தன்மையினை அனுக்ரஹித்திடுவாயே
 வேலுடைக் குமரா நீ வித்தையும் தந்தருள்வாய்
 வேல் கொண்டு வந்திடுவாய் காலனை விரட்டிடவே
 தேவரைக் காத்த திருச் செந்திலாண்டவனே
 திருமுருகன் பூண்டியிலே திவ்யஜோதியான கந்தா
 பரஞ் ஜோதியுங்காட்டி பரிபூர்ண மாக்கிடுவாய்
 திருமலை முருகா நீ திட ஞான மருள்புரிவாய்
 செல்வமுத்துக் குமரா மும்மலமகற்றிடுவாய்
 அடிமுடி யறியவொணா அண்ணா மலையோனே
 அருணாசலக் குமரா அருணகிரிக் கருளியவா
 திருப்பரங்கிரி குகனே தீர்த்திடுவாய் வினை முழுதும்
 திருத்தணி வேல்முருகா தீரனாய் ஆக்கிடுவாய்
 எட்டுக்குடிக் குமரா ஏவல்பில்லி சூனியத்தை
 பகைவர் சூதுவாதுகளை வேல்கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 எல்லாப் பயங்களும் எனக்குக் கிடைத்திடவே
 எங்கும் நிறைந்த கந்தா என்கண் முருகா நீ
 என்னுள் ளறிவாய் நீ உள்ளொளியாய் வந்தருள்வாய்
 திருப்பேரூர் மாமுருகா திருவடியே சரணமய்யா
 அறிவொளியாய் வந்து நீ அகக்கண்ணைத் திறந்திடுவாய்

ராகம்: கல்யாணி

திருச்செந்தூர் ஷண்முகனே ஜகத்குருவிற் கருளியவா
 ஜகத்குரோ சிவகுமரா சித்தமல மகற்றிடுவாய்
 செங்கோட்டு வேலவனே சிவானுபூதி தாரும்
 சிக்கல் சிங்காரா ஜீவனைச் சிவனாக்கிடுவாய்
 குன்றக்குடிக் குமரா குருகுகனாய் வந்திடப்பா
 குமரகிரிப் பெருமானே மனத்தையும் மாய்த்திடுவீர்
 பச்சைமலை முருகா இச்சையைக் களைந்திடப்பா
 பவழமலை ஆண்டவனே பாவங்களைப் போக்கிடப்பா
 விராலிமலை ஷண்முகனே விரைவில் நீ வந்திடப்பா
 வயலூர் குமாரகுரோ ஞானவரமெனக் கருள்வீரே
 வெண்ணை மலைமுருகா மெய்வீட்டைத் தந்திடுவீர்
 கதிர்க்காம வேலவனே மனமாயை அகற்றிடுவாய்
 காந்த மலைக் குமரா கருத்துள் வந்திடுவீர்
 மயிலத்து முருகா நீ மனத்தகத்துள் வந்திடுவீர்
 கஞ்சமலை சித்தகுரோ கண்ணொளியாய் வந்திடுவீர்
 குமரமலை குருநாதா கவலையெல்லாம் போக்கிடுவீர்
 வள்ளிமலை வேல்முருகா வேல்கொண்டு வந்திடுவீர்
 வடபழனியாண்டனே வல்வினைகள் போக்கிடுவீர்
 ஏழுமலை யாண்டவனே எத்திக்கும் காத்திடுவீர்
 ஏழ்மை யகற்றி கந்தா எம்பயம் போக்கிடுவீர்
 அசையாத நெஞ்சத்தில் அறிவாக நீ அருள்வாய்

ஆறுபடைக் குமரா மயிலேறி வந்திடுவாய்
பணிவதே பணியென்று பணித்தனை நீ எனக்கு
பணிந்தேன் கந்தா உன்பாதம் பணிந்துவப்பேன்
அருட்பெருஞ் ஜோதியே அன்பெனக் கருள்வாய்

ராகம்: ஆனந்தபைரவி

படர்ந்த அன்பினைநீ பரப்பிரம்மம் என்றனையே
உலகெங்கு முள்ளது ஒருபொருள் அன்பேதான்
உள்ளுயிராகி இருப்பதும் அன்பென்றாய்
அன்பே குமரன் அன்பே ஸ்கந்தன்
அன்பே ஓமெனும் அருள்மந்திரம் என்றாய்
அன்பை உள்ளத்திலே அசையாது அமர்த்திடுமோர்
சக்தியைத் தந்து தடுத்தாட் கொண்டிடவும்
வருவாய் அன்பனாய் வந்தருள் ஸ்கந்தகுரோ
யாவர்க்கும் இனியன்நீ யாவர்க்கும் எளியன்நீ
யாவர்க்கும் வலியன்நீ யாவர்க்கு மாணாய்நீ
உனக்கொரு கோயிலைஎன் அகத்துள்ளே புனைவேனே
சிவசக்திக் குமரா சரணம் சரணமையா
அபாயம் தவிர்த்து தடுத்தாட் கொண்டருள்வாய்
நிழல்வெயில் நீர்நெருப்பு மண்காற்று வானதிலும்
பகைமையை அகற்றி அபயமளித்திடுவீர்
உணர்விலே ஒன்றி என்னை நிர்மலமாக்கிடுவாய்
யானென தற்ற மெய்ஞ் ஞானம் தருள்வாய்நீ
முக்திக்கு வித்தான முருகா கந்தா

ராகம்: கேதார கௌளம்

சதுர்மறை போற்றும் ஷண்முக நாதா
ஆகமம் ஏத்தும் அம்பிகை புதல்வா
ஏழையைக் காக்கநீ வேலேந்தி வந்திடுவாய்
தாயாய்த் தந்தையாய் முருகா தக்கணம் நீ வருவாய்
சக்தியும் சிவனுமாய்ச் சடுதியில் நீ வருவாய்
பரம்பொருளான பாலனே ஸ்கந்தகுரோ
ஆதிமூலமே அருவாய் உருவாய் நீ
அடியனைக் காத்திட அறிவாய் வந்தருள்வாய்
உள்ளொளியாய் முருகா உடனே நீ வா வா வா
தேவாதி தேவா சிவகுரோ வா வா வா
வேலாயுதத்துடன் குமரா விரைவில் நீ வந்திடப்பா
காண்பன யாவுமாய்க் கண்கண்ட தெய்வமாய்
வேதச் சுடரோய் மெய்கண்ட தெய்வமே
மித்தையாம் இவ்வுலகை மித்தையென் றறிந்திடச்செய்
அபயம் அபயம் கந்தா அபயமென் றலறுகின்றேன்
அமைதியை வேண்டி அறுமுகவா வாவென்றேன்
உன்துணை வேண்டினேன் உமையவள் குமரா கேள்
அச்சம் அகற்றிடுவாய் அமைதியைத் தந்திடுவாய்

வேண்டிய துன்னருளே அருள்வதுன் கடனையாம்
 உன் அருளாலே உன்தாள் வணங்கிட்டேன்
 அட்டமா சித்திகளை அடியனுக்கருளிட்ப்பா
 அஐபை வழியிலே அசையாம லிருத்திவிடு
 சித்தர்கள் போற்றிடும் ஞானசித்தியும் தந்துவிடு
 சிவானந்தத் தேனில் திளைத்திடவே செய்துவிடு
 அருள்ஒளிக் காட்சியை அகத்துளே காட்டிவிடு
 அறிவை அறிந்திடும் அவ்வருளையும் நீ தந்துவிடு
 அனுக்ரஹித்திடுவாய் ஆதிசூரு நாதா கேள்
 ஸ்கந்தசூரு நாதா ஸ்கந்தசூரு நாதா
 தத்துவம் மறந்து தன்னையும் நான் மறந்து
 நல்லதும் கெட்டதும் நானென்பதும் மறந்து
 பாவ புண்ணியத்தோடு பரலோகம் மறந்திடச்செய்
 அருள்வெளி விட்டிவனை அகலா திருத்திடுவாய்
 அடிமையைக் காத்திடுவாய் ஆறுமுகக் கந்தசூரோ
 சித்தியிலே பெரிய ஞானசித்தி நீ அருள
 சீக்கிரமே வருவாய் சிவானந்தம் தருவாய்
 சிவானந்தம் தந்தருளி சிவசித்தராக்கிடுவாய்
 சிவனைப் போலென்னைச் செய்திடுவதுன் கடனே
 சிவசத் சூருநாதா சிவசத் சூருநாதா

ராகம்: ஷண்முகபரியா

ஸ்கந்த சூருநாதா கதறுகிறேன் கேட்டிடுவாய்
 தாளினைப் பிடித்தேன் தந்திடு வரமெனக்கு
 திருவருட் சக்தியைத் தந்தாட் கொண்டிடுவாய்
 சத்ரு பகைவர்களை ஷண்முகா ஒழித்திட்டு
 கிழக்குத் திசையிலிருந்து க்ருபாகரா காப்பாற்றும்
 தென்கிழக்குத் திசையிலிருந்து தீபபந்தோ காப்பாற்றும்
 தென்திசையிலு மென்னைத் திருவருளால் காப்பாற்றும்
 தென்மேற்கிலு மென்னைத் திறன்வேலால் காப்பாற்றும்
 மேற்குத் திக்கிலென்னை மால்மருகா ரக்ஷிப்பாய்
 வடமேற்கிலு மென்னை மயிலோனே ரக்ஷிப்பாய்
 வடக்கிலென்னைக் காப்பாற்ற வந்திடுவீர் சத்சூருவாய்
 வடகிழக்கில் எனக்காக மயில்மீது வருவீரே

ராகம்: பீம்பளாஸ்

பத்துதிக்குத் தோறுமெனை பறந்துவந்து ரக்ஷிப்பாய்
 என்கிகையையும் சிரசினையும் சிவசூரோ ரக்ஷிப்பாய்
 நெற்றியும் புருவமும் நினதருள் காக்கட்டும்
 புருவங்களுக்கிடையே புருஷோத்தமன் காக்கட்டும்
 கண்களிரண்டையும் கந்தவேல் காக்கட்டும்
 நாசிகளிரண்டையும் நல்லவேல் காக்கட்டும்
 செவிகளிரண்டையும் சேவற்கொடி காக்கட்டும்
 கன்னங்களிரண்டையும் காங்கேயன் காக்கட்டும்

உதட்டினையும் தான் உமாசுதன் காக்கட்டும்
 நாக்கை நம் முருகன் நயமுடன் காக்கட்டும்
 பற்களைக் கந்தன் பலம்கொண்டு காக்கட்டும்
 கழுத்தைக் கந்தன் கைகளால் காக்கட்டும்
 தோள்களிரண்டையும் தூய வேல் காக்கட்டும்
 கைகள் விரல்களைக் கார்த்திகேயன் காக்கட்டும்
 மார்பையும் வயிற்றையும் வள்ளிமணாளன் காக்கட்டும்
 மனத்தை முருகன்கை மாத்தடிதான் காக்கட்டும்
 ஹ்ருதயத்தில் கந்தன் இனிது நிலைத்திருக்கட்டும்
 உதரத்தை யெல்லாம் உமைமைந்தன் காக்கட்டும்
 நாபிகுஹ்யம் லிங்கம் நவயுடைக் குதத்தோடு
 இடுப்பை முழங்காலை இணையான கால்களையும்
 புறங்கால் விரல்களையும் பொருந்தும் உகிர் அனைத்தையுமே
 உரோமத் வாரமெலாம் உமைபாலா ரக்ஷிப்பாய்
 தோல்ரத்தம் மஜ்ஜையையும் மாம்ஸமென்புமே தஸையும்

ராகம்: மோஹனம்

அறுமுகவா காத்திடுவீர் அமரர் தலைவா காத்திடுவீர்
 என் அஹங்காரமுமகற்றி அறிவொளியா யிருந்தும்
 முருகா வெனைக்காக்க வேல் கொண்டு வந்திடுவீர்
 பாபத்தைப் பொசுக்கிப் பாரெல்லாம் சிறப்புறவே
 ஓம் ஸௌம் சரவணபவ ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் என்றும்
 க்லௌம் ஸௌம் நமஹவென்று சேர்த்திடடா நாள்தோறும்
 ஓமிருந்து நமஹவரை ஒன்றாகச் சேர்த்திடடா
 ஒன்றாகக் கூட்டியுமே உள்ளத்திலே இருத்தி
 ஒருமனத் தோடுநீ உருவையும் ஏத்திடடா
 முருகனின் மூலமிது முழுமனத் தோடேத்திடடால்
 மும்மல மகன்றுவிடும் முக்தியுந்தன் கையிலுண்டாம்
 முக்தியை வேண்டியுமே எத்திக்கும் செல்ல வேண்டாம்
 முருகன் இருப்பிடமே முக்தித் தலமாகுமப்பா
 ஹ்ருதயத்தில் முருகனை இருத்திவிடு இக்கணமே
 இக்கணமே மூலமந்தரம் ஏத்திவிடு ஏத்திவிடு
 மூலமதை ஏத்துவோர்க்கு காலபய மில்லையடா
 காலனை நீ ஜயிக்க கந்தனைப் பற்றிடடா
 சொன்னபடிச் செய்தால் சுப்ரமண்ய குருநாதன்
 தண்ணொளிப் பெருஞ்சுடராய் உன்னுள்ளே தானிருப்பான்
 ஜகமாயை ஜயித்திடவே செப்பினேன் மூலமுமே
 மூலத்தை நீ ஜபித்தே முக்தனுமாகிடடா
 அக்ஷர லக்ஷமிதை அன்புடன் ஜபித்துவிடில்
 எண்ணிய தெலாங்கிட்டும் எமபய மகன்றோடும்
 மூவுலகும் பூஜிக்கும் முருகனருள் முன்னிற்கும்
 பூவுலகில் இணையற்ற பூஜ்யனுமாவாய் நீ
 கோடித்தரம் ஜபித்துக் கோடிகாண வேண்டுமப்பா
 கோடிகாணச் சொன்னதை நீ நாடிடுவாய் மனமே
 ஜன்மம் கடைத்தேற ஜபித்திடுவாய் கோடியுமே

வேதாந்த ரகசியமும் வெளியாகுமுன்னுள்ளே
 வேத சூக்குமத்தை விரைவாகப் பற்றிடலாம்
 சுப்ரஹ்மண்யகுரு ஜோதியாயுள் தோன்றிடுவான்
 அருட்பெருஞ்ஜோதியான ஆறுமுக ஸ்வாமியுமே
 அந்தர் முகமிருந்து ஆட்கொள்வான் சத்தியமாய்
 சித்தியையும் முக்தியையும் ஸ்கந்தகுரு தந்திடுவான்

ராகம்: அடாணா

நின்னையே நான்வேண்டி நித்தமும் ஏத்துகிறேன்
 மெய்யறிவாகக் கந்தா வந்திடுவாய் இவனுளே நீ
 வந்திடுவாய் மருவிடுவாய் பகுத்தறிவாகவே நீ
 பகுத்தறி வோடிவனைப் பார்த்திடச் செய்திடப்பா
 பகுத்தறிவான கந்தன் பரங்குன்றில் இருக்கின்றாய்
 பழனியில் நீயும் பழம்ஜோதி யானாய் நீ
 பிரம்மனுக் கருளியவா ப்ரணவப் பொருளோனே
 பிறவா வரமருளி ப்ரம்ம மயமாக்கிடுவாய்
 திருச்செந்தூரில் நீ சக்திவேல் தாங்கி விட்டாய்
 படிமுதிர் சோலையில் நீ பரஞ்ஜோதி மயமானாய்
 ஸ்வாமி மலையிலே சிவஸ்வாமிக் கருளிய நீ
 குன்றுகள் தோறும் குருவாய் அமர்ந்திட்டோய்
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்தாஸ்ரம ஜோதியே
 பிறப்பையும் இறப்பையும் பெயர்த்துக் காத்திடுவாய்
 பிறவாமை என்கிற பெருவரம் நீ தந்திடுவாய்
 தத்துவக் குப்பையை மறந்திடச் செய்திடுவாய்
 எந்த நினைப்பையும் எரித்து நீ காத்திடுவாய்
 ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
 சரணம் டைந்திட்டேன் சடுதியில் வாருமே
 சரவண பவனே சரவண பவனே
 உன்னருளாலே நான் உயிரோடிருக்கின்றேன்
 உயிருக்குயிரான கந்தா உன்னிலென்னைக் கரைத்திடப்பா

ராகம்: சிம்மேந்திர மத்யமம்

என்னிலுன்னைக் காண எனக்கு வரமருள்வாய்
 சீக்கிரம் வந்து சிவசித்தியும் தந்தருள்வாய்
 இடகலை பிங்கலை ஏதும் அறிந்திலேன் நான்
 இந்திரிய மடக்கி இருந்து மறிகிலேன் நான்
 ஸ்கந்தா உன் திருவடியைப் பற்றினேன் சிக்கெனவே
 சிக்கெனப் பற்றினேன் செப்பிடுவீர் உபதேசம்
 காமக் கசடுகள் யாவையும் களைந்திடுவாய்
 சித்த சுத்தியும் ஜபமும் தந்திடுவாய்
 நினைப்பெலாம் நின்னையே நினைந்திடச் செய்திடுவாய்
 திருமுருகா உன்னைத் திடமுற நினைத்திடவே
 திருவருள் தந்திடுவாய் திருவருள்தான் பொங்கிடவே
 திருவருள் ஒன்றிலே நிலைபெறச் செய்திடுவாய்

நிலைபெறச் செய்திடுவாய் நித்யானந்தமதில்
 நித்யானந்தமே நின்னுரு வாகையினால்
 அத்வை தானந்தத்தில் இமைப்பொழுது ஆழ்த்திடுவாய்
 ஞான பண்டிதா நான்மறை வித்தகா கேள்
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்தகுருநாதா கேள்
 மெய்ப்பொருள் காட்டி மேன்மை அடைந்திடச்செய்
 வினைகள் யாவையுமே வேல்கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 தாரித் திரியங்களையுன் தடிகொண்டு விரட்டிடுவாய்
 துக்கங்க ளனைத்தையும் தொலைதூரம் போக்கிடுவாய்
 பாப உடலைப் பரிசுத்த மாக்கிடுவாய்
 இன்ப துன்பத்தை இருவிழியால் விரட்டிடுவாய்
 ஆசைப் பேய்களை அறவே நசுக்கிடுவாய்
 அகந்தைப் பிசாசை அழித்து ஒழித்திடடா
 மெய்யருளாம் உன்னருளில் முருகா இருத்திடுவாய்

ராகம்: தன்யாஸி

கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
 ஆறுமுக மானகுரோ அறிந்திட்டேனுன் மஹிமை
 இக்கணமே வருவாய் என்ஸ்கந்த குருவே நீ
 என்னைக் காத்திடவே எனக்கு நீ அருளிடவே
 அரைக் கணத்தில் நீயும் ஆடி வருவாயப்பா
 வந்தெனைத் தடுத்து வலிய ஆட்கொள் வரதகுரோ
 அன்புத் தெய்வமே ஆறுமுக மானவனே
 சுப்ரஹ் மண்யனே சோகம் அகற்றிடுவாய்
 ஞான ஸ்கந்தரே ஞானம் அருள்வாய் நீ
 ஞான தண்ட பாணியே என்னை ஞான பண்டிதனாக்கிடுவாய்
 அகந்தையெல்லா மழித்து அன்பினை ஊட்டிடுவாய்
 அன்பு மயமாக்கி ஆட்கொள்ளு வையப்பா
 அன்பைஎன் உள்ளத்தில் அசைவின்றி நிறுத்திவிடு
 அன்பையே கண்ணாக ஆக்கிக் காத்திடுவாய்
 உள்ளும் புறமும் உன்னருளாம் அன்பையே
 உறுதியாக நானும் பற்றிட உவந்திடுவாய்
 எல்லையில்லாத அன்பே இறைவெளி என்றாய் நீ
 அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் அன்பென்றாய்
 அன்பே சிவமும் அன்பே சக்தியும்
 அன்பே ஹரியும் அன்பே பிரமனும்
 அன்பே தேவரும் அன்பே மனிதரும்
 அன்பே நீயும் அன்பே நானும்
 அன்பே சத்தியம் அன்பே நித்தியம்
 அன்பே சாந்தம் அன்பே ஆனந்தம்
 அன்பே மௌனம் அன்பே மோக்ஷம்
 அன்பே ப்ரமமும் அன்பே அனைத்துமென்றாய்
 அன்பிலாத இடம் அங்குமிங்கு மில்லையென்றாய்
 எங்கும் நிறைந்த அன்பேஎன் குருநாதனப்பா
 அன்பில் உறையும் அருட்குரு நாதரே தான்

ஸ்கந்தாஸ் ரமத்தில் ஸ்கந்தகுரு வானான்காண்
 மூவரும் தேவரும் முனிவரும் போற்றிடவே
 ஸ்கந்தாஸ் ரமந்தன்னில் ஸ்கந்த ஜோதியுமாய்
 ஆத்ம ஜோதியுமாய் அமர்ந்திட்ட ஸ்கந்தகுரு
 இருளை அகற்றவே எழுந்திட்ட எங்கள் குரு
 எல்லை யில்லாதஉன் இறைவெளியைக் காட்டிடுவாய்
 முக்தியைத் தந்திடுவாய் மூவரும் போற்றிடவே
 நம்பினேன் உன்னையே நம்பினேன் ஸ்கந்தகுரோ
 உனையன்றி இவ்வுலகில் ஒன்றுமில்லை என்றுணர்ந்தேன்

ராகம்: காம்போதி

நன்கறிந்து கொண்டேன் நானும் உனதருளால்
 விட்டிட மாட்டேன் கந்தா வீட தருள்வீரே
 நடுனெற்றித் தானத்து நானுனைத் த்யானிப்பேன்
 ப்ரம்ம மந்திரத்தைப் போதித்து வந்திடுவாய்
 சுழுமுனை மார்க்கமாய் ஜோதியை காட்டிடுவாய்
 சிவயோகி யாகஎனைச் செய்திடும் குருநாதா
 ஆசை அறுத்து அரனடியைக் காட்டிவிடும்
 மெய்யடி யராக்கி மெய் வீட்டில் இருத்திவிடும்
 கொங்கு நாட்டிலே கோயில் கொண்ட ஸ்கந்தகுரோ
 கொல்லிமலை மேலே குமரகுரு வானவனே
 கஞ்சமலை சித்தர் போற்றும் ஸ்கந்தகிரி குருநாதா
 கருவூரார் போற்றும் காங்கேயா கந்தகுரோ
 மருதமலைச் சித்தன் மகிழ்ந்துபணி பரமகுரோ
 சென்னிமலைக் குமரா சித்தர்க் கருள்வோனே
 சிவவாக்கிய சித்தருனைச் சிவன் மலையில் போற்றுவரே
 பழனியில் போகருமே பாரோர்வாழப் ப்ரதிஷ்டித்தான்
 புலிப்பாணி சித்தர்களால் புடை சூழ்ந்த குமரகுரோ
 கொங்கில் மலிந்திட்ட ஸ்கந்த குருநாதா
 கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளையுள்ளம் அருள்வீரே
 கற்றவர்க ளோடென்னைக் களிப்புறச் செய்திடுமே
 உலகெங்கும் நிறைந்திருந்தும் கந்தகுரு உள்ளஇடம்
 ஸ்கந்தகிரி என்பதை நான் கண்டுகொண்டேன் கண்டுகொண்டேன்

ராகம்: ஹம்ஸானந்தி

நால்வர் அருணகிரி நவமிரண்டு சித்தர்களும்
 பக்தர்களும் போற்றும் பழிநிமலை முருகா கேள்
 கொங்குதேசத்தில் குன்றுதோறும் குடிகொண்டோய்
 சீலம் நிறைந்த சேலம்மா நகரத்தில்
 கன்னிமார் ஓடையின்மேல் ஸ்கந்தகிரி அதனில்
 ஸ்கந்தாஸ் ரமத்தினிலே ஞானஸ்கந்த சத்குருவாய்
 அமர்ந்திருக்கும் ஜோதியே ஆதிமூல மானகுரோ
 அயர்ச்சியை நீக்கிடுவாய் என் தளர்ச்சியை அகற்றிடுவாய்
 சுகவனேசன் மகனே சுப்ரமண்ய ஜோதியே

பேரின்ப மகிழ்ச்சியையும் பெருகிடச் செய்திடப்பா
 பரமானந்த மதில்எனை மறக்க பாலிப்பாய்
 மால் மருகா வள்ளி மணவாளா ஸ்கந்தகுரோ
 சிவகுமரா உன்கோயில் ஸ்கந்தகிரி என்னுணர்ந்தேன்
 ஜோதிப் பிழம்பான சுந்தரனே பழனியப்பா
 பழம்நீ என்றதினால் பழனிமலை யிருந்தாயோ
 திருவா வினன்குடியில் திருமுருகனானாயோ
 குமரா முருகா குருகா வேலவனே
 அகத்தியர்க் குத்தந்து ஆட்கொண்டாய் தமிழகத்தை
 கலியுக வரதனென்று கலசமுனி உனைப்புகழ்ந்தான்
 ஒளவைக்கு அருள் செய்த அறுமுருகா ஸ்கந்தகுரோ
 ஒழுக்கமொடு கருணையையும் தவத்தையும் தந்தருள்வாய்
 போகருக்கருள் செய்த புவன சுந்தரனே
 தண்டபாணித் தெய்வமே தடுத்தாட் கொண்டிடப்பா
 ஆண்டிக் கோலத்தில் அணைத்திடுவாய் தண்டுடனே
 தெய்வங்கள் போற்றிடும் தண்டாயுத ஜோதியே
 ஸ்கந்தகிரி மேலே ஸ்கந்தஜோதி யானவனே
 கடைக்கண்ணால் பார்த்திடப்பா கருணையுள்ள ஸ்கந்தகுரோ

ராகம்: பிலஹரி

ஏழையைக் காத்திடப்பா ஏத்துகிறேன் உன்நாமம்
 உன்னையன்றி வேறொன்றை ஒருபோதும் நம்புகிலேன்
 கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
 கந்தனென்ற பேர்சொன்னால் கடிதாக நோய்தீரும்
 புவனேஸ்வரி மைந்தா போற்றினேன் திருவடியை
 திருவடியை நம்பினேன் திருவடி சாக்ஷியாக
 புவனமாதா மைந்தனே புண்ணிய மூர்த்தியேகேள்
 நின் நாமம் ஏத்துவதே நான்செய்யும் தவமாகும்
 நாத்தழும் பேறவே ஏத்திடுவேன் நின்நாமம்
 முருகா முருகாவென்றே மூச்செல்லாம் விட்டிடுவேன்
 உள்ளும் புறமும் ஒருமுருகனையே காண்பேன்
 அங்கிங் கெளதபடி எங்குமே முருகனப்பா
 முருகன் இலாவிட்டால் மூவுலக மேதப்பா
 அப்பப்பா முருகாநின் அருளே உலகமப்பா
 அருளெல்லாம் முருகன் அன்பெல்லாம் முருகன்
 ஸ்தாவர ஜங்கமாய் ஸ்கந்தனாய் அருவுருவாய்
 முருகனாய் முதல்வனாய் ஆனவன் ஸ்கந்தகுரு
 ஸ்கந்தாஸ் ரமமிருக்கும் ஸ்கந்தகுரு அடிபற்றிச்
 சரணம் அடைந்தவர்கள் ஸாயுஜ்யம் பெற்றிடுவர்
 சத்தியம் சொல்கின்றேன் சந்தேக மில்லையப்பா
 வேதங்கள் போற்றிடும் வடிவேலன் முருகனை நீ
 சந்தேக மில்லாமல் சத்தியமாய் நம்பிடுவாய்
 சத்திய மானதெய்வம் ஸ்கந்த குருநாதன்
 சத்தியம் காணவே நீ சத்தியமாய் நம்பிடப்பா

ராகம்: சுப பந்து வராளி

சத்தியம் வேறல்ல ஸ்கந்தகுரு வேறல்ல
 ஸ்கந்தகுருவே சத்தியம் சத்தியமே ஸ்கந்தகுரு
 சத்தியமாய்ச் சொன்னதை சத்தியமாய் நம்பியே
 சத்தியமாய் ஞானமாய் சதானந்த மாகிவிடு
 அழிவற்ற ப்ரம்மமாய் ஆக்கி விடுவான் முருகன்
 திருமறைகள் திருமுறைகள் செப்புவதும் இதுவேதான்
 ஸ்கந்தகுரு கவசமதை சொந்தமாக்கிக் கொண்டுநீ
 பொருளுணர்ந்து ஏத்திடப்பா பொல்லாப்பு வினையகலும்
 பிறவிப் பிணியகலும் ப்ரம்மானந்த முண்டு
 இம்மையிலும் மறுமையிலும் இமையோருன்னைப் போற்றிடுவர்
 மூவருமே முன்னிற்பர் யாவருமே பூஜிப்பர்
 அனுதினமும் கவசத்தை அன்புடன் ஏத்திடப்பா
 சிரத்தா பக்தியுடன் சிந்தையொன்றிச் செப்பிடப்பா
 கவலைய கன்றிடுமே கந்தனருள் பொங்கிடுமே
 பிறப்பும் இறப்பும் பிணிகளும் தொலைந்திடுமே
 கந்தன் கவசமே கவசமென்று உணர்ந்திடுவாய்
 கவசம் ஏத்திவீரேல் கலியை ஜெயித்திடலாம்
 கலியென்ற அரக்கனைக் கவசம் விரட்டிடுமே
 சொன்னபடிச் செய்து சுகமடைவாய் மனமேநீ
 ஸ்கந்தகுரு கவசத்தைக் கருத்தொன்றி ஏத்துவோர்க்கு
 அஷ்டைஸ் வர்யந்தரும் அந்தமில்லா இன்பந்தரும்
 ஆல்போல் தழைத்திடுவன் அறுகுபோல் வேறோடிடுவன்
 வாழையடி வாழையைப்போல் வம்சமதைப் பெற்றிடுவன்
 பதினானும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ்ந்திடுவன்
 சாந்தியும் சௌக்யமும் ஸர்வமங்களமும் பெருகிடுமே

ராகம்: கானடா

ஸ்கந்தகுரு கவசமிதை கருத்துறுத்தி ஏற்றுவிரேல்
 கர்வம் காமக்ரோதம் கலிதோஷ மகற்றுவிக்கும்
 முன்செய்த வினையகன்று முருகனருள் கிட்டிவிடும்
 அறம்பொருள் இன்பம்வீடு அதிசுலப மாய்க்கிடும்
 ஆசாரம் சீலமுடன் ஆதிநேம நிஷ்டையுடன்
 கள்ளமிலா வுளத்தோடு கந்தகுரு கவசந்தன்னை
 சிரத்தா பக்தியுடன் சிவகுமரனை நினைத்துப்
 பாராயணம் செய்வீரேல் பார்க்கலாம் கந்தனையும்
 கந்தகுரு கவசமிதை மண்டலம் நிஷ்டையுடன்
 பகலிரவு பாராமல் ஒருமனதாய் பகருவீரேல்
 திருமுருகன் வேல்கொண்டு திக்குகள் தோறும் நின்று
 காத்திடுவான் கந்தகுரு கவலையில்லை நிச்சயமாய்
 ஞான ஸ்கந்தனின் திருவடியை நம்பியே நீ
 கந்தகுரு கவசந்தன்னை ஓதுவதே தவமெனவே
 உணர்ந்துகொண்டு ஓதுவையேல் உனக்குப்பெரிதான
 இகபர சுகமுண்டாம் என்னாளும் துன்பமில்லை

இன்பம் பெருகிவிடும் இஷ்டசித்தி கூடிவிடும்
பிறவிப் பிணியகற்றி ப்ரம்ம நிஷ்டையும் தந்து
காத்து ரக்ஷிக்கும் கந்தகுரு கவசமே

ராகம்: காபி

கவலையை விட்டுநீ கந்தகுரு கவசமிதை
இருந்த படியிருந்து ஏத்திவிடு ஏத்தினால்
தெய்வங்கள் தேவர்கள் சித்தர்கள் பக்தர்கள்
போற்றிடுவர் ஏவலுமே புரிந்திடுவர் நிச்சயமாய்
ஸ்கந்தகுரு கவசம் சம்சயப் பேயோட்டும்
அஞ்ஞானமும் அகற்றி அருள் ஒளியும் காட்டும்
ஞான ஸ்கந்தகுரு நானென்று முன்னிற்பன்
உள்ளொளியா யிருந்து உன்னிலவனாகிடுவன்

ராகம்: மத்தியமாவதி

தன்னில் உனைக்காட்டி உன்னில் தனைக்காட்டி
எங்கும் தனைக்காட்டி எங்குமுனைக் காட்டிடுவன்
ஸ்கந்தஜோதி யானகந்தன் கந்தகிரி யிருந்து
தண்டாயுதம் தாங்கி தருகின்றான் காட்சியுமே
கந்தன் புகழ் பாடக் கந்தகிரி வாருமினே
கந்தகிரி வந்துநிதம் கண்டாய்மின் ஜகத்தீரே
கலிதோஷ மகற்றுவிக்கும் கந்தகுரு கவசமிதை
பாராயணம் செய்து பாரில் புகழ்பெறுமின்
ஸ்கந்தகுரு கவசபலன் பற்றறுத்துப் பரம்கொடுக்கும்
ஒருதரம் கவசமோதின் உள்ளுக்குப் போகும்
இருதரம் ஏத்துவீரேல் எண்ணியதெலாம் கிட்டும்
மூன்றுதர மோதின் முன்னிற்பன் ஸ்கந்தகுரு
நான்முறை யோதி தினம் நல்லவரம் பெறுவீர்
ஐந்துமுறை தினமோதி பஞ்சாக்கூரம் பெற்று
ஆறுமுறை யோதி ஆறுதலைப் பெற்றிடுவீர்
ஏழு முறை தினமேத்தின் எல்லாம் வசமாகும்
எட்டுமுறை ஏத்தில் அட்டமா ஸித்திகிட்டும்
ஒன்பது தரமோதின் மரணபயமொழியும்
பத்துதர மோதி நித்தம் பற்றறுத்து வாழ்வீரே
கன்னிமார் ஓடையிலே நீராடி நிறுபூசிக்
கந்தகுரு கவசமோதி கந்தகிரி ஏறிவிட்டால்
முந்தை வினையெல்லாம் கந்தன் அகற்றிடுவான்
நிந்தைகள் நீங்கிவிடும் நிஷ்டையுமே கைகூடும்
கன்னிமார் ஓடைநீரை கைகளில் நீளடுத்துக்
கந்தனென்ற மந்திரத்தைக் கண்மூடி உருவேற்றி
உச்சியிலும் தெளித்து உட்கொண்டு விட்டால்உன்
சித்த மலம் ஒடுக்கும் சித்தசுத்தியும் கொடுக்கும்
கன்னிமார் தேவிகளைக் கன்னிமார் ஓடையிலே
கண்டு வழிபட்டு கந்தகிரி யேறிடுவீர்

கந்தகிரி யேறிஞான ஸ்கந்தகுரு கவசமிதை
பாராயணம் செய்துலகில் பாக்யமெலாம் பெற்றிடுவீர்!

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் (1853-1929)
அருளிய சண்முக கவசம்

Etext input & Proof-reading : K. Kalyanasundaram

This Etext file has the verses in tamil script in Unicode/UTF8-encoding.

அறுசீர் அடி ஆசிரிய விருத்தம்

அண்டமாய் அவனி யாகி
 அறியொணாப் பொருள தாகித்
 தொண்டர்கள் குருவு மாகித்
 துகளறு தெய்வ மாகி
 எண்டிசை போற்ற நின்ற
 என்னருள் ஈச னான
 திண்டிறல் சரவ ணத்தான்
 தினமும்என் சிரசைக் காக்க.

1

ஆதியாம் கயிலைச் செல்வன்
 அணிநெற்றி தன்னைக் காக்க
 தாதவிழ் கடப்பந் தாரான்
 தான்இரு நுதலைக் காக்க !
 சோதியாம் தணிகை யீசன்
 துரிசிலா விழியைக் காக்க !
 நாதனாம் கார்த்தி கேயன்
 நாசியை நயந்து காக்க !

2

இருசெவி களையும் செவ்வேள்
 இயல்புடன் காக்க ! வாயை
 முருகவேல் காக்க! நாப்பல்
 முழுதுநல் குமரன் காக்க !
 துரிசறு கதுப்பை யானைத்
 துண்டனார் துணைவன் காக்க !
 திருவுடன் பிடரி தன்னைச்
 சிவசுப்ர மணியன் காக்க !

3

ஈசனாம் வாகு லேயன்
 எனதுகந் தரத்தைக் காக்க !
 தேசுறு தோள்வி லாவும்
 திருமகள் மருகன் காக்க !
 ஆசிலா மார்பை ஈராறு
 ஆயுதன் காக்க; என்றன்
 ஏசிலா முழங்கை தன்னை
 எழில்குறிஞ் சிக்கோன் காக்க !

4

உறுதியாய் முன்கை தன்னை
 உமையிள மதலை காக்க;
 தறுகண் ஏறிடவே என்கைத்
 தலத்தைமா முருகன் காக்க;
 புறங்கையை அயிலோன்காக்க;
 பொறிக்கர விரல்கள் பத்தும்
 பிறங்குமால் மருகன் காக்க;
 பின்முது கைச்சேய் காக்க.

5

ஊண்நிறை வயிற்றை மஞ்ஞை
 ஊர்தியோன் காக்க; வம்புத்
 தோள்நிமிர் கரேசன் உந்திச்
 சுழியினைக் காக்க; குய்ய
 நாணினை அங்கி கௌரி
 நந்தனன் காக்க; பீஜ
 ஆணியைக் கந்தன் காக்க;
 அறுமுகன் குதத்தைக் காக்க.

6

எஞ்சிடாது இடுப்பை வேலுக்கு
 இறைவனார் காக்க காக்க;
 அஞ்சுகனம் ஓரி ரண்டும்
 அரன்மகன் காக்க காக்க;
 விஞ்சிடு பொருட்காங் கேயன்
 விளரடித் தொடையைக் காக்க;
 செஞ்சரண் நேச ஆசான்
 திமிருமுன் தொடையைக் காக்க.

7

ஏரகத் தேவன் என்தாள்
 இருமுழங் காலும் காக்க;
 சீருடைக் கணைக்கால் தன்னைச்
 சீரலை வாய்த்தே காக்க;
 நேருடைப் பரடுஇ ரண்டும்
 நிகழ்பரங் கிரியன் காக்க;
 சீரிய குதிக்கால் தன்னைத்
 திருச்சோலை மலையன் காக்க.

8

ஐயுறு மலையன் பாதத்
 தமர்பத்து விரலும் காக்க;
 பையுறு பழநி நாத
 பரன்அகம் காலைக் காக்க;
 மெய்யுடல் முழுதும் ஆதி
 விமலசண் முகவன் காக்க;
 தெய்வ நாயக விசாகன்
 தினமும்என் நெஞ்சைக் காக்க.

9

ஒலியெழ உரத்த சத்தத்
 தொடுவரு பூத ப்ரேதம்
 பலிகொள் இராக்க தப்பேய்
 பலகணத்து எவையா னாலும்
 கிளிகொள எனைவேல் காக்க;
 கெடுபரர் செய்யும் சூன்யம்
 வலியுள மந்தர் தந்தர்ம்
 வருந்திடாது அயில்வேல் காக்க !

10

ஒங்கிய சீற்ற மேகொண்டு
 உவணிவில் வேல்து லங்கள்
 தாங்கிய தண்டம் எபகம்
 தடிபரசு ஈட்டி ஆதி
 பாங்குடை ஆயுதங்கள் பகைவர்
 என் மேலே ஒச்சின்
 தீங்குசெய் யாமல் என்னைத்
 திருக்கைவேல் காக்க காக்க !

11

ஒளவியம் உளர், ஊன் உண்போர்
 அசடர், பேய், அரக்கர், புல்லர்,
 தெவ்வர்கள் எவரா னாலும்
 திடமுடன் எனைமல் கட்டத்
 தவ்வியே வருவார் ஆயின்
 சராசரம் எலாம்பு ரக்கும்
 கவ்வுடைச் சூர சண்டன்
 கைஅயில் காக்க காக்க !

12

கடுவிடப் பாந்தள் சிங்கம்
 கரடிநாய் புலிமா யானை
 கொடிய கோள்நாய் குரங்கு
 கோலமார்ச் சாலம் சம்பு
 நடையுடை எதனா லேனும்
 நான்இடர்ப் பட்டி டாமல்
 சடுதியில் வடிவேல் காக்க;
 சானவி முளைவேல் காக்க !

13

ங்கர மேபோல் தமீஇ
 ஞானவேல் காக்க ! வன்புள்
 சிகரிதேள் நண்டுக் காலி
 செய்யன்ஏறு ஆலப் பல்லி
 நகமுடை ஒந்தி பூரான்
 நளிவண்டு புலியின் பூச்சி
 உகமிசை இவற்றால் எற்குஓர்
 ஊறிலாது ஐவேல் காக்க.

14

சலத்தில்உய் வன்மீன் ஏறு
தண்டுடைத் திருக்கை மற்றும்
நிலத்திலும் சலத்தி லும்தான்
நெடுநதுயர் தரற்கே யுள்ள
குலத்தினால் நான்வ ருத்தம்
கொண்டிடாது அவ்வவ் வேளை
பலத்துடன் இருந்து காக்க;
பாவகி கூர்வேல் காக்க.

15

ஞமலியம் பரியன் கைவேல்
நவக்கிர கக்கோள் காக்க;
சுமவிழி நோய்கள் தந்த
தூலை ஆக்கிராண ரோகம்
திமிர்கழல் வாதம் சோகை
சிரம்அடி கர்ண ரோகம்
எமையணு காம லேபன்
னிருபுயன் சயவேல் காக்க.

16

டமருகத்து அடிபோல் நைக்கும்
தலையிடி கண்ட மாலை
குமுறுவிப் புருதி குன்மம்
குடல்வலி ஈழை காசம்
நிமிரொணாது இருத்தும் வெட்டை
நீர்ப்பிர மேகம் எல்லாம்
எமையடை யாம லேகுன்
நெறிந்தவன் கைவேல் காக்க.

17

இணக்கம் இல்லாத பித்த
எரிவுமா சுரங்கள் கைகால்
முணக்கவே குறைக்கும் குட்டம்
மூலவெண் முளைதீ மந்தம்
சணத்திலே கொல்லும் சன்னி
சாமென் றறையும் இந்தப்
பிணிக்குலம் எனைஆ ளாமல்
பெருஞ்சத்தி வடிவேல் காக்க.

18

தவனமா ரோகம் வாதம்
சயித்தியம் அரோச கம்மெய்
சுவறவே செய்யும் மூலச்சூடு
இளைப்பு உடற்று விக்கல்
அவதிசெய் பேதி சீழ்நோய்
அண்டவா தங்கள் தூலை
எனையும்என் இடத்தெய் தாமல்
எம்பிரான் திணிவேல் காக்க.

19

நமைப்புறு கிரிந்தி வீக்கம்
 நணுகிடு பாண்டு சோபம்
 அமர்த்திடு கருமை வெண்மை
 ஆகுபல் தொழுநோய் கக்கல்
 இமைக்குமுன் உறுவ லிப்போடு
 எழுபுடைப் பகந்த ராதி
 இமைப்பொழு தேனும் என்னை
 எய்தாமல் அருள்வேல் காக்க.

20

பல்லது கடித்து மீசை
 படப டென்றே துடிக்கக்
 கல்லினும் வலிய நெஞ்சம்
 காட்டியே உருட்டி நோக்கி
 எல்லினும் கரிய மேனி
 எம்படர் வரின்னும் என்னை
 ஒல்லையில் தார காரி
 ஒம்ஐம் ரீம்வேல் காக்க !

21

மண்ணிலும் மரத்தின் மீதும்
 மலையிலும் நெருப்பின் மீதும்
 தண்ணிறை சலத்தின் மீதும்
 சாரிசெய் ஊர்தி மீதும்
 விண்ணிலும் பிலத்தின் உள்ளும்
 வேறெந்த இடத்தும் என்னை
 நண்ணிவந்து அருளார் சஷ்டி
 நாதன்வேல் காக்க காக்க.

22

யகரமே போல்து லேந்தும்
 நறும்புயன் வேல்முன் காக்க,
 அகரமே முதலாம் ஈராறு
 அம்பகன் வேல்பின் காக்க,
 சகரமோடு ஆறும் ஆனோன்
 தன்கைவேல் நடுவில் காக்க,
 சிகரமின் தேவ மோலி
 திகழ்ஐவேல் கீழ்மேல் காக்க.

23

ரஞ்சித மொழிதே வாளை
 நாயகன் வள்ளி பங்கன்
 செஞ்சய வேல்கி ழக்கில்
 திறமுடன் காக்க, அங்கி
 விஞ்சிடு திசையின் ஞான
 வீரன்வேல் காக்க; தெற்கில்
 எஞ்சிடாக் கதிர்கா மத்தோன்
 இகலுடைக் கரவேல் காக்க.

24

லகரமே போல்கா ளிங்கன்
நல்லுடல் நெளிய நின்று
தகரமர்த் தனமே செய்த
சங்கரி மருகன் கைவேல்
நிகழெனை நிருதி திக்கல்
நிலைபெறக் காக்க; மேற்கில்
இகல்அயில் காக்க, வாயு
வினில்குகன் கதிர்வேல் காக்க.

25

வடதிசை தன்னில் ஈசன்
மகன்அருள் திருவேல் காக்க;
விடையுடை யீசன் திக்கில்
வேதபோதகன்வேல் காக்க;
நடக்கையில் இருக்கும் ஞான்றும்
நவில்கையில் நிமிர்கையில் கீழ்க்
கிடக்கையில் தூங்கும் ஞான்றும்
கிரிதுளைத் துளவேல் காக்க.

26

இழந்து போகாத வாழ்வை
ஈயும் முத்தையனார் கைவேல்
வழங்கும் நல்லாண் உண்போதும்
மால்விளை யாட்டின் போதும்
பழஞ்சுரர் போற்றும் பாதம்
பணிந்து நெஞ்சு அடக்கும் போதும்
செழுங்குணத் தோடே காக்க;
திடமுடன் மயிலும் காக்க.

27

இளமையில் வாலிபத்தில்
ஏறிடு வயோதி கத்தில்
வளர்அறு முகச்சி வன்தான்
வந்தெனைக் காக்க காக்க.
ஒளியெழு காலை முன்னல்
ஓம்சிவ சாமி காக்க.
தெளிநடு பிற்ப கல்கால்
சிவகுரு நாதன் காக்க.

28

இறகுடைக் கோழித் தோகைக்கு
இறைமுன் இராவில் காக்க;
திறலுடைச் சூர்ப்ப கைத்தே
திகழ்பின் இராவில் காக்க;
நறவுசேர் தாள்சி லம்பன்
நடுநிசி தன்னில் காக்க;
மறைதொழு குழகன் எம்கோன்
மாறாது காக்க காக்க.

29

இனமெனத் தொண்ட ரோடும்
 இணக்கிடும் செட்டி காக்க;
 தனிமையில் கூட்டந் தன்னில்
 சரவண பவனார் காக்க;
 நனியனு பூதி சொன்ன
 நாதர்கோன் காக்க; இத்தைக்
 கனிவொடு சொன்ன தாசன்
 கடவுள்தான் காக்க வந்தே.

30

திருச்சிற்றம்பலம்

குமரகுருபரர் அருளிய திருச்செந்தூர் கந்தர் கலிவெண்பா

பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளும் தேறிய
பாமேவு தெய்வப் பழமறையும் - தேமேவு	1
நாதமும் நாதாந்த முடிவும் நவைதீர்ந்த
போதமும் காணாத போதமாய் - ஆதிநடு	2
அந்தம் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தம் தணந்த பரஞ்சுடராய் - வந்த	3
குறியும் குணமுமொரு கோலமுமற்று எங்கும்
செறியும் பரம சிவமாய் - அறிவுக்கு	4
அனாதியாய் ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமாய் அன்றே
மானதிகளுக்கு எட்டா வடிவாய்த் - தனாதருளின்	5
பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்கும்
தஞ்சமென நிற்கும் தனிப்பொருளாய் - எஞ்சாத	6
பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவரவும் புணர்வும்
காரணமும் இல்லாக் கதியாதித் - தாரணியில்	7
இந்திரசாலம் புரிவோன் யாரையும் தான்மயக்கும்
தந்திரத்தில் சாராது சார்வதுபோல் - முந்தும்	8
கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே
உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் - திரிகரணம்	9
ஆகவரும் இச்சை அறிவு இயற்ற லால்இயல
போகஅதி காரப் பொருளாகி - ஏகத்து	10

உருவம் அருவும் உருஅருவும் ஆகிப் பருவ வடிவம் பலவாய் - இருள்மலத்துள்	11
மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்திஅளித் தற்குமல பாகமுறவே கடைக்கண் பாலித்துத் - தேகமுறத்	12
தந்த அருவுருவம் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான் பெந்த முறவே பிணிப்பத்து - மந்த்ரமுதல்	13
ஆறத்து வாவும் அண்டத்து ஆர்ந்தஅத்து வாக்களும்முற் கூறத் தகும் சிமிழ்ப்பில் கூட்டுவித்து - மாறிவரும்	14
ஈரிரண்டு தோற்றத்து ஏழுபிறப்புள் யோனி என்பான் ஆரவந்த நான்குநூ றாயிரத்துள் - தீர்வரிய	15
கண்மத்துக்கு ஈடாய்க் கறங்கும் சகடமும்போற் சென்மித்து உழலத் திரோதித்து - வெந்நிரய	16
சொர்க்காதி போகமெலாம் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தால் நற்காரணம் சிறிது நண்ணுதலும் - தர்க்கமிடும்	17
தொன்னூல் பரசமயம் தோறும் அதுவதுவே நன்னூல் எனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து - முன்னூல்	18
விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச் சரியைகிரி யாயோகம் சார்வித்து - அருள்பெருகு	19
சாலோக சாமீப சாருபமும் புசிப்பித்து ஆலோகம் தன்னை அகற்றுவித்து - நால்வகையாம்	20
சத்திநி பாதம் தருதற்கு இருவினையும் ஒத்துவரும் காலம் உளவாகிப் - பெத்த	21
மலபரி பாகம் வருமளவில் பன்னாள் அலமருதல் கண்ணுற்று அருளி - உலவாது	22
அறிவுக்கு அறிவாகி அவ்வறிவுக்கு எட்டா நெறியில் செறிந்தநிலை நீங்கிப் - பிறியாக்	23
கருணை திருஉருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக் குருபரனென்று ஓர்திருப்பேர் கொண்டு - திருநோக்கால்	24
ஊழ்வினையைப் போக்கி உடலறுபத் தெட்டுநிலம் ஏழும் அத்துவாக்கள் இருமூன்றும் - பாழாக	25

ஆணவமான படலம் கிழித்து அறிவில் காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப் - பூணும்	26
அடிஞானத் தற்பொருளும் ஆன்மாவும் காட்டிக் கடியார் புவனமுற்றும் காட்டி - முடியாது	27
தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுதம் ஆகிஎங்கும் நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப் - போக்கும்	28
வரவும் நினைப்பும் மறப்பும் பகலும் இரவும் கடந்துஉலவா இன்பம் - மருவுவித்துக்	29
கன்மமலத் தார்க்குமலர்க் கண்மூன்றும் தாழ்சடையும் வன்மமூவும் மானுமுடன் மால்விடைமேல் -மின்னிடந்துப்	30
பூத்த பவளப் பொருப்புஒன்று வெள்ளிவெற்பில் வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி - மூத்த	31
கருமமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள் செய்து உள்நின்று ஒருமலத்தார்க்கு இன்பம் உதவிப் - பெருகியெழு	32
மூன்றவத்தை யும்கழற்றி முத்தருட னேஇருத்தி ஈன்றபர முத்தி அடைவித்துத் - தோன்றவரும்	33
யானெனதென்று அற்ற இடமே திருவடியா மோனபரா னந்தம் முடியாக - ஞானம்	34
திருஉருவா இச்சை செயலறிவு கண்ணா அருளதுவே செங்கை அலரா - இருநிலமே	35
சந்நிதியா நிற்கும் தனிச்சுடரே; எவ்வுயிர்க்கும் பின்னமற நின்ற பெருமானே - மின்னுருவம்	36
தோய்ந்த நவரத்நச் சுடர்மணியால் செய்த பைம்பொன் வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும் - தேய்ந்தபிறைத்	37
துண்டம்இரு மூன்றுநிரை தோன்றப் பதித்தனைய புண்டரம் பூத்தநுதல் பொட்டழகும் - விண்ட	38
பருவமலரப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு அருள்பொழியும் கண்மலர் ஈரானும் - பருதி	39
பலவும் எழுந்துசுடர் பாலித்தாற் போலக் குலவு மகரக் குழையும் - நிலவுமிழும்	40

புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும் சென்மவிடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும் - வின்மலிதோள்	41
வெவ்வகரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சூர னைத்தடித்து தெவ்வருயிர் சிந்தும் திருமுகமும் - எவ்வுயிர்க்கும்	42
ஊழ்வினையை மாற்றி உலவாத பேரின்ப வாழ்வுதரும் செய்ய மலர்முகமும் - சூழ்வோர்	43
வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும் முடிக்கும் கமல முகமும் - விடுத்தலாகப்	44
பால இருள்துரந்து பல்கதிரில் சோதிவிடம் வாச மலர்வதன மண்டலமும் - நேசமுடன்	45
போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும் மோகம் அளிக்கும் முகமதியும் - தாகமுடன்	46
வந்தடியி ல் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும் தந்தருளும் தெய்வமுகத் தாமரையும் - கொந்தவிழ்ந்த	47
வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும் - ஆரமுதம்	48
தேவர்க்கு உதவும் திருக்கரமும் சூர்மகளிர் வேமக் குழைந்தணைந்த மென்கரமும் - ஓவாது	49
மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையால் சேர அணிந்த திருக்கரமும் - மார்பகத்தில்	50
வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும் உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும் - மொய்த்த	51
சிறுதொடிசேர் கையும்மணி சேர்ந்ததடங் கையும் கறுவுசமர் அங்குசம்சேர் கையும் - தெறுபோர்	52
அதிற்கே டகம்குழற்றும் அங்கைத் தலமும் கதிர்வாள் விதிர்க்கும் கரமும் - முதிராத	53
கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டணைந்த அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும் - பைம்பொன்	54
புரிநூலும் கண்டிகையும் பூம்பட் டுடையும் அரைஞாணும் கச்சை அழகும் - திருவரையும்	55

நாதக் கழலும் நகுமணிப் பொற் கிண்கிணியும் பாதத்து அணிந்த பரிபுரமும் - சோதி	56
இளம்பருதி நூறா யிரங்கொடி போல வளந்தரு தெய்வீக வடிவம் - உளந்தனில்கண்டு	57
ஆதரிப்போர்க்கு ஆருயிராய் அன்பரகத் தாமரையின் மீதிருக்கும் தெய்வ விளக்கொளியே - ஓதியஐந்து	58
ஓங்காரத்து உள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியாய் ஐந்தொழிற்கும் நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே - தாங்கரிய	59
மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத் தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப் - பந்தனையால்	60
ஓத்த புவனத் துருவே உரோமமாத் தத்துவங்க ளேசத்த தாதுவா - வைத்த	61
கலையே அவயவாக் காட்டும்அத்து வாவின் நிலையே வடிவமா நின்றோய் - பலகோடி	62
அண்டம் உருவாகி அங்கம் சராசரமாய்க் கண்டசக்தி மூன்றுட் கரணமாய்த் - தொண்டுபடும்	63
ஆவிப் புலனுக்கு அறிவு அளிப்ப ஐந்தொழிலும் ஏவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே - மேவ	64
வரும்அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வேமெய்ஞ் ஞானம் தரும்அட்ட யோகத் தவமே - பருவத்து	65
அகலாத பேரன்பு அடைந்தோர் அகத்துள் புகலாகும் இன்பப் பொருப்பும் - சுகலளிதப்	66
பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறும் மீதானம் தேரின்ப நல்கும் திருநாடும் - பாரின்பம்	67
எல்லாம் கடந்த இருநிலத்துள் போக்குவரவு அல்லாது உயர்ந்த அணிநகரும் - தொல்லுலகில்	68
ஈறும் முதலுமகன்று எங்குநிறைந்த ஐந்தெழுத்தைக் கூறி நடாத்தும் குரகதமும் - ஏறுமதம்	69
தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினால் பஞ்சமலம் காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும் - வாய்ந்தசிவ	70

பூரணத்துள் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா நாரகத்துள் கட்டு நறுந்தொடையும் - காரணத்துள்	71
ஐந்தொழிலும் ஓவாது அளித்துயர்த்த வான்கொடியும் வந்தநவ நாத மணிமுரகம் - சந்ததமும்	72
நீக்கமின்றி ஆடி நிழலசைப்பான் போல்புவனம் ஆக்கி அசைத்தருளும் ஆணையும் - தேக்கமழந்து	73
வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே பேசும் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே - தேசுதிகழ்	74
பூங்கயிலை வெற்பில் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப் பாங்குறையும் முக்கண் பரஞ்சோதி - ஆங்கொருநாள்	75
வெந்தகுவர்க்கு ஆற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகமும் - தந்து	76
திருமுகங்கள் ஆறாகிச் செந்தழற்கண் ஆறும் ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறியாறு உய்ப்ப - விரிபுவனம்	77
எங்கும் பரக்க இமையோர் கண்டு அஞ்சுதலும் பொங்கும் தழல்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால் - அங்கண்	78
எடுத்தமைத்து வாயுலைக் கொண்டு ஏகுதினென்று எம்மான் கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய் - அடுத்ததொரு	79
பூதத் தலைவகொடு போதி எனத் தீக்கடவுள் சீதப் பகீரதிக் கே சென்றுய்ப்பப் - போதொருசற்று	80
அன்னவளும் கொண்டமைதற்கு ஆற்றாள் சரவணத்தில் சென்னியில் கொண்டு உய்ப்பத் திருஉருவாய் - முன்னர்	81
அறுமீன் முலையுண்டு அழுதுவிளை யாடி நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன் - குறுமுறுவல்	82
கன்னியொடும் சென்று அவட்குக் காதலுருக் காட்டுதலும் அன்னவள்கண்டு அவ்வுருவம் ஆறினையும் - தன்னிரண்டு	83
கையால் எடுத்தனைத்துக் கத்தனெனப் பேர்புனைந்து மெய்யாறும் ஒன்றாக மேவுவித்துச் - செய்ய	84
முகத்தில் அணைத்துஉச்சி மோந்து முலைப்பால் அகத்துள் மகிழ்புத்து அளித்துச் - சகத்தளந்த	85

வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்தில் அளித்து உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே - கிள்ளைமொழி	86
மங்கை சிலம்பின் மணிஒன்ப தில்தோன்றும் துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து - தங்கள்	87
விருப்பால் அளித்தநவ வீருக்குள் முன்னோன் மருப்பாயும் தார்வீர் வாகு - நெருப்பிலிதித்து	88
அங்கண் புவனம் அனைத்தும் அழித்துலவும் செங்கண் கிடாஅதனைச் சென்றுகொணர்ந்து - எங்கோன்	89
விடுக்குதி என்றுஉய்ப்ப அதன் மீதுவர்ந்து எண்திக்கும் நடத்தி விளையாடும் நாதா - படைப்போன்	90
அகந்தை உரைப்பமறை ஆதி எழுத்தென்று உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை - புகன்றிலையால்	91
சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ஙன் என்றுமுனம் குட்டிச் சிறையிருத்தும் கோமானே - மட்டவிழும்	92
பொன்னம் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே -கொன்னெடுவேல்	93
தாரகனும் மாயத் தடங்கிரியும் தூளாக வீரவடி வேல் விடுத்தோனே - சீரலைவாய்த்	94
தெள்ளு திரை கொழிக்கும் செந்தூரில் போய்க்கருணை வெள்ளம் எனத்தவிசின் வீற்றிருந்து - வெள்ளைக்	95
கயேந்திரனுக்கு அஞ்சல் அளித்துக் கடல்தூழ் மயேந்திரத்தில் புக்கு இமையோர் வாழச் - சயேந்திரனால்	96
சூரனைச் சோதித்தவரு கென்றுதடம் தோள்விசய வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே - காரவுணன்	97
வானவரை விட்டு வணங்காமை யால்கொடிய தானவர்கள் நாற்படையும் சங்கரித்துப் - பானு	98
பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க முகனைவென்று வாகை முடித்தோய் - சகமுடுத்த	99
வாரிதனில் புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடும் சூருடலம் கீண்ட சுடர் வேலோய் - போரவுணன்	100

அங்கம்இரு கூறாய் அடன்மயிலும் சேவலுமாய்த் துங்கமுடன் ஆர்த்தெழுந்து தோன்றுதலும் - அங்கவற்றுள்	101
சீறும்அர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா ஏறி நடாத்தும் இளையோனே - மாறிவரு	102
சேவல் பகையைத் திறல்சேர் பதாகைஎன மேவத் தனித்துயர்ந்த மேலோனே - மூவர்	103
குறைமுடித்து விண்ணம் குடியேற்றித் தேவர் சிறைவிடுத்து ஆட்கொண்ட தேவே - மறைமுடிவாம்	104
சைவக் கொழுந்தே தவக்கடலே வானுதவும் தெய்வக் களிற்றை மணம்செய்தோனே - பொய்விரவு	105
காமம் முனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால் வாமமட மானின் வயிற்றுதித்துப் - பூமருவு	106
கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல் ஏனற் புனங்காத்து இனிதிருந்து - மேன்மைபெறத்	107
தெள்ளித் தினைமாவும் தேனும் பரித்தளித்த வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே - உள்ளம் உவந்து	108
ஆறுதிருப் பதிகண்டு ஆறெழுத்தும் அன்பினுடன் கூறும் அவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே - நாறுமலர்க்	109
கந்திப் பொதும்பர்எழு காரலைக்கும் சீரலைவாய்ச் செந்திப் பதிபுரக்கும் செவ்வேளே - சந்ததமும்	110
பல்கோடி சன்பப் பகையும் அவமிருத்தும் பல்கோடி விக்கினமும் பல்பிணியும் - பல்கோடி	111
பாதகமும் செய்வினையும் பாம்பும் பசாகம்அடல் பூதமுதீ நீரும் பொருபடையும் - தீது அகலா	112
வெவ்விடமும் துட்ட மிருகமுதலாம் எவையும் எவ்விடம் வந்து எம்மை எதிர்ந்தாலும் - அவ்விடத்தில்	113
பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்தோளும் அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும் - கச்சைத்	114
திருவரையும் சீறடியும் செங்கையும் ஈராறு அருள்விழியும் மாமுகங்கள் ஆறும் - விரிகிரணம்	115

சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓரானும் எந்தத் திசையும் எதிர்நோன்ற - வந்திடுக்கண்	116
எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமும் தந்துபுகுந்து உல்லாசமாக உளத்திருந்து - பல்விதமாம்	117
ஆசுமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமும்சீர்ப் பேசும் இயல் பல்காப் பியத் தொகையும் - ஓசை	118
எழுத்துமுத லாம்ஐந்து இலக்கணமும் தோய்ந்து பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்து - ஒழுக்கமுடன்	119
இம்மைப் பிறப்பில் இருவா தனைஅகற்றி மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத் - தம்மைவிடுத்து	120
ஆயும் பழைய அடியா ருடன்கூட்டித் தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்துச் - சேய	121
கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்டு அடியேற்கு முன்னின்று அருள்.	122

திருச்செந்தூர் கந்தர் கலிவெண்பா முற்றிற்று